

De rector ten dienste van de economie

p. 3

Halve marathon: verboden voor Italianen

p. 11

“Tja... Wat was dat ook weer: democratisering”?

p. 14

GEEN ONGERUSTHEID NA ONGEVAL IN LIER

Dopen: “Leuvense studenten weten beter”

Een doop vorige week in Lier liep grondig mis. Tientallen studenten moesten in het ziekenhuis worden opgenomen. Meteen stonden de dopen ter discussie. Zowel politie, universiteit als kringen relativeren echter de heisa. De ontgroeningen gaan gewoon door.

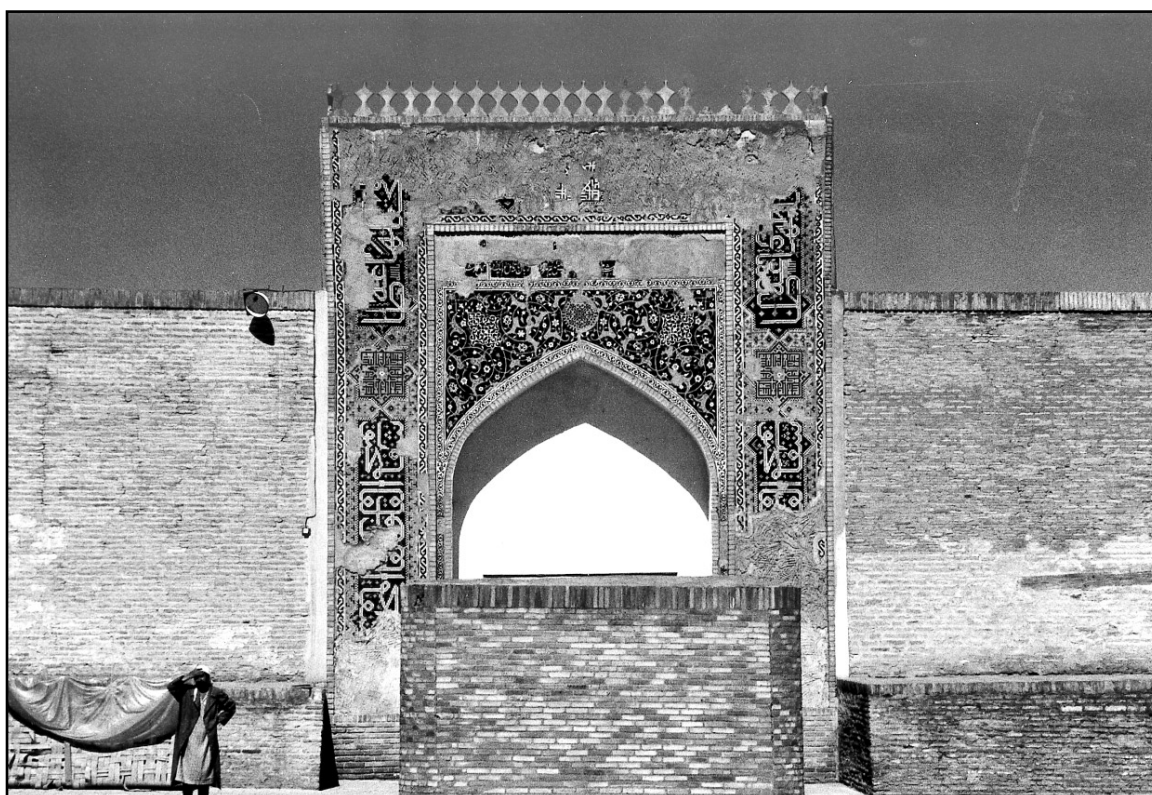
Konsternatie alom vorige week. Bij een doop in Lier kregen studenten van een verpleegsterschool een branderig goedje van azijn, zout en chemische producten in het aangezicht gesmeerd. Ernstige brandwonden waren het gevolg. De organisatoren sloegen in paniek en probeerden met water het bijtende mengsel van de gezichten te spoelen. Die paniekeractie verergerde de situatie. Een tiental studenten werd met brandwonden afgevoerd. Het parket startte een onderzoek en de media stortten zich op de zaak. De burgemeester van Lier wou zelfs alle dopen op het grondgebied van de gemeente verbieden. In Leuven reageert men opvallend rustig. Zowel politie, universiteit als kringen relativeren.

VERSTAND

“Elke studentenactiviteit moet worden aangevraagd,” weet studentenagent Hans Gooris. “We evalueren eerst, dan pas volgt eventueel de toestemming. Ik heb in mijn twee jaar als studentenagent nog geen problemen daaromtrent meegemaakt. Voorlopig wordt het beleid inzake aanvragen niet aangepast. We gaan wel strenger toekijken op de uitvoer.” Commissaris Michel De Becker houdt zich liefst zo veel mogelijk afzijdig. “Zolang de openbare orde niet wordt verstoord, komen wij niet tussen. We rekenen op het gezond verstand van de studenten. Ik denk dat iets als in Lier trouwens hier niet snel zal gebeuren. Leuvense studenten zijn slimmer.”

APPELMOES

Ook de universiteit zelf voelt zich niet geroepen de dopen mee te bepalen. “Wij wensen zeker niet regulerend op te treden. Er zijn heel wat festiviteiten in de sfeer van inwijding van nieuwe studenten. We beperken ons tot het geven van wat goede raad en enkele richtlijnen als de kringen lokalen van de universiteit gebruiken,” zegt Dirk Van Gerven, koördinator Studentenbeleid. Uit een rondvraag bij enkele kringen blijkt dat de dopen gewoon doorgaan, zonder

Erasmus in Oezbekistan?

Veto gaat internationaal deze week. Reeds 1.000.000 studenten gingen ons voor en profiteerden van de voordelen van het **Erasmus-netwerk** (p. 7-10). Is het echter niet tijd dat we **Abou Jahjah** (p. 4) laten weten dat hij hier maar twee semesters mocht blijven? Of misschien is hij wel de voorhoede van het **Internationaal Improvisatiefestival** (p. 12) dat eind deze maand in Leuven plaatsvindt. Wellicht moeten wel enkele proffen binnenkort op **sabbatical leave** nadat de **Veto-Visitatiecommissie** (p. 11) is langsgeweest.

(foto: Els Silvrants)

noemenswaardige aanpassingen. “Extra maatregelen zijn niet nodig. Bij ons is het steeds vrij onschuldig. Het beperkt zich tot het eten van cornflakes in appelmoes en sjokolmelk,” zegt Mieke Bijmens van Eoos

(Oosterse Studies). De ondervraagde kringen bevestigen dat steeds minder eerste-kannern zich willen laten dopen. Ze houden echter vast aan het ritueel en willen van geen afschaffen weten. De geplande ont-

groeningen blijken trouwens binnen de perken te blijven.

Jeroen Van den Bossche

Lees meer op p. 5

OPEN BRIEF AAN VLAAMS PARLEMENT

Hogescholen: staking op komst?

In een aantal kranten verscheen dit weekend een open brief van de Vlaamse hogeschooldirecteuren. Zij eisen meer geld omdat hun financiering niet evenredig is gestegen met het aantal hogeschoolstudenten.

Na een periode van relatieve rust, broeit het weer in het wereldje van de hogescholen. In 1995 wordt een grote fusieoperatie doorgevoerd. De hogescholen vormen grotere gehelen en krijgen hiervoor extra middelen in het vooruitzicht gesteld. Het nivo van de financiering wordt bevroren, waarbij inschrijvingsaantallen geen invloed hebben. In de jaren na 1995 stijgt het aantal hogeschoolstudenten echter sterk. Bij het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering worden er daarom afspraken gemaakt met de hogescholen dat er een aantal aanpassingen zouden gebeuren in het financieringssysteem. De hogescholen vinden nu dat de minister een deel van die afspraken onvoldoende nakomt.

Het twistpunt draait concreet rond de afspraak dat er een algemeen herstelpak zou komen voor de hogescholen. De minister heeft in het ontwerp van Bolognadekreet ook effectief meer middelen ingeschreven, maar volgens de hogescholen dient dit geld om de extra hervormingen te bekostigen en is dit niet de gevraagde budgetverhoging. Aan de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen werden de studenten zelfs opgeroepen om in rouwkleedij naar de openingszitting te komen. Aan de Katholieke Hogeschool Leuven hield algemeen directeur Toon Martens zijn openings toespraak zelfs met een strop rond zijn nek als symbool voor de nakende besparingen.

Het kabinet van de minister heeft nog niet gereageerd op de open brief, maar reeds in september liet Marleen Vanderpoorten (VLD) verstaan dat de eis van de hogescholen onterecht is. “In de periode 2003-2006 worden de middelen voor de hogescholen substantieel verhoogd,” zei de minister in Leuven. “In 2006 zullen de

werkingsmiddelen twintig miljoen euro hoger liggen dan in 2002 en dit zonder rekening te houden met de groei van de kredieten voor projektmatig wetenschappelijk onderzoek.”

Het ligt dus niet in de verwachting dat de minister zomaar zal ingaan op de vraag van de hogescholen. Minister Vanderpoorten moet immers bezuinigen op het gigantische onderwijsbudget. Een extra toegeving aan de hogescholen past dan zeker niet in het plaatje. De hogescholen vrezen dat afdankingen de enige manier zullen zijn om in de uitgaven te snijden. Sekretaris-generaal Luc Van de Velde van de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora) sprak in *De Morgen* dreigende taal, indien de eisen niet worden ingewilligd: “Dan gaan we over tot andere, publieke acties (...). Ik heb het over betogingen en stakingen.”

Thomas Leys

CURSUS BRIDGE

LEER DIT BOEIENDE KAARTSPEL OP EEN PRETTIGE EN MODERNE MANIER MET BRIDGECLUB PIETERMAN - LEUVEN
SNELCURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN VAN DE K.U.LEUVEN, DE HOGESCHOLEN OF DE HOGERE JAREN SECUNDAIR.

10 WOENSDAGEN VANAF

16 OKTOBER

OM 19 UUR 30

LEOPOLD I STRAAT, 19 LEUVEN.

PRIJS:

15 EURO EXCL. TEKSTBOEK,
35 EURO INCL. TEKSTBOEK

LESGEVER:

WILFRIED BYLEMANS (VLAAMSE BRIDGELIGA)

INSCHRIJVEN TER PLAATSE
OP 16/10

OF INFO: 20.67.55 ('S AVONDS)
E-MAIL: ANDRÉ.LEPLAT@PANDORA.BE
WEBSITE: WELCOME.TO /PIETERMAN

DE WAAKHOND

Veilig verkeren

Mobiliteit en verkeersveiligheid zijn tegenwoordig hot issues. Zowel linkse als rechtse politici proberen zich op deze thema's te profileren. Ook studenten hebben over deze onderwerpen een mening, zo blijkt uit een rondvraag van Veto.

Enkele weken geleden lanceerde minister Stevaert (sp.a) het voorstel om jonge chauffeurs een goed drivers licence toe te kennen. De maatregel moet ervoor zorgen dat jongeren een goedkopere autoverzekering kunnen afsluiten. Nu betalen jonge mensen immers zeer hoge premies. Stevaert vindt dat alleen slechte automobilisten met een hoge premie gestraft mogen worden.

Evelyn Ballegeer, voorzitter van CDS-Leuven, ziet wel iets in het voorstel. "Jongeren mogen niet gediskrimineerd worden," zegt ze, "De licentie is een goede maatregel, maar we moeten ook een degelijke rijopleiding aanbieden. Theoretische lessen en een cursus defensief rijden moeten mekaar aanvullen."

Brecht De Schutter, co-secrataris van Jade, zit min of meer op dezelfde lijn. "Het is onrechtvaardig dat jongeren een hoger tarief moeten betalen. Er moet een zekere sociaal-

ekonomische gelijkheid zijn», meent hij. Jongeren rijden volgens De Schutter niet per definitie onveiliger dan andere automobilisten.

Pieter Cleppe, voorzitter van LVS-Leuven, vindt het plan maar niks. «De premies zijn hoog omdat jongeren meer ongevallen veroorzaken. Kunstmatig de prijs laten zakken, komt de verkeersveiligheid niet ten goede», zo stelt de jonge liberaal, «En daarbij, voor 30.000 frank ben je gesteld, dat valt toch nog mee», voegt hij er aan toe.

Hoewel niet alle studenten het beseffen, blijkt uit een recente studie van de VTB-VAB dat jongeren wel degelijk moeilijkheden ondervinden om aan een autoverzekering te geraken. Het gevaar bestaat dan ook dat jonge chauffeurs zonder verzekering de baan op gaan. Laten we niet wachten tot het vijf na twaalf is, maar nu de koe bij de horens vatten. Het voorstel van Stevaert heeft alvast de verdienste het debat over de problematiek op gang te brengen.

In politieke middens sirkuleren nog andere voorstellen. Zo wil de regering de verkeersboetes met 10% verhogen. Dit zou betekenen dat de maximumboete ongeveer 110.000 frank bedraagt. Bovendien wil ze een nieuwe kategorisering van overtredingen invoeren. Overtreding moeten vaker het label 'zwaar' opgeplakt krijgen, vindt de regering.

Maar deze voorstellen zijn niet naar de zin van enkele liberale parlementsleden. Volgens Dedecker (VLD) betekenen ze een «demonisering en kriminalisering van de autobestuurder.» Hij wil de boetes verlagen, zodat ze terug in verhouding staan tot de overtreiding.

Dedecker wil ook de maximumsnelheid variabel maken. 's Nachts moet men op de autostrade sneller dan 120 km per uur kunnen rijden, zo vindt hij. Dit voorstel zou volgens Dedecker niet meer dan «een regularisatie van de huidige toestand» inhouden. Hij is ervan overtuigd dat 90 % van de bestuurders te snel rijdt.

Dedecker heeft een punt wanneer hij zegt dat de boetes zeer hoog worden. Maar indien de maximumboetes alleen worden uitgeschreven als de overtreiders in herhaling vallen, dan zijn ze wellicht gerechtvaardigd. Wie niet horen wil, moet voelen!

Sleutelen aan de maximumsnelheid, stelt niet alleen praktische problemen, het is ook een stap naar verdere hervormingen van het verkeersreglement. Het gevaar bestaat dat de nachtelijke maximumsnelheid op termijn de norm wordt. Eens een grens overschreden is, wordt het immers moeilijk om daar op bepaalde tijdstippen onder te blijven. Laten we voor een keer onze grenzen dus maar niet verleggen.

Maarten Van Craen

De studiefinancieringskruik is eindelijk gebarsten

In het kielzog van het structuurdecreet dat ons hogeronderwijslandschap zal hertekenen pakt minister Vanderpoorten ook de studiefinanciering aan. Op zich een logisch gevolg: het hoger onderwijs zal door dit decreet dermate veranderen dat een aanpassing noodzakelijk is. Maar eigenlijk moeten we het structuurdecreet gewoon dankbaar zijn, een hervorming van de studiefinanciering was immers gewoon niet meer te vermijden. De dekretele regelgeving van haar twee grote pijlers zijnde het studiebeurzenstelsel en de studentenvoorzieningen (de studentenrestaurants, de huisvesting en de dienstverlening) is immers zo verouderd dat zij al veel langer dan vandaag niet opgewassen blijkt te zijn tegen de eisen van het hedendaags onderwijs.

Wat de studiebeurzen betreft, is het zeker niet enkel de nakende bachelor-master-structuur die tot aanpassen noopt. Het vervagen van het jaarsysteem, het levenslang leren, de internationalisering en de groeiende groepen van de zogenaamde mozaïekgezinnen en de zelfstandige studenten zijn allemaal uitdagingen waar het huidige beurzenstelsel geen afdoend antwoord op kan bieden. Maar het probleem gaat nog verder. Ondanks het feit dat elk decennium gekenmerkt werd door nieuwe uitdagingen vanuit de maatschappelijke en de onderwijskundige evoluties is het beurzenstelsel niet meer structureel aangepakt sinds de jaren zeventig.

Tot nu toe heeft men zich steeds beholpen met oplapwerk, correcties en aanpassingen van de correcties omwille van onvoorziene implicaties. Het resultaat is nu een kluwen van regels waar vooral de studenten met fiscaal intelligente en creatieve ouders hun weg goed in vinden. Omgekeerd zijn er veel behoeftige studenten die door dit systeem uit de boot vallen, of zelfs niet aan hoger onderwijs beginnen omdat ze niet weten waar ze recht op hebben.

De studentenbeweging heeft daarom steeds gepleit voor een basisbeurs voor elke niet-bissende student van de eerste maand dat hij zijn studies aanvangt tot behalen van

het basisdiploma, aangevuld met een extra beurskrediet op te nemen voor bissen, persoonlijke vorming of aanvullende opleidingen. De voordelen van dit systeem zijn legio. Het bevordert de zelfstandigheid en zodoende de vrije studiekeuze van de student. Het beperkt op die manier ook de druk en het beïnvloeden door het gezin. Het erkent kortom de volwassenheid van elke 18-jarige en zorgt er tegelijk voor dat de financiële mogelijkheden onafhankelijk zijn van de thuissituatie. Het maakt ook abrupt een einde aan de complexiteit en onduidelijkheid die eigen is aan andere systemen. Door de duidelijkheid zal het ook makkelijker zijn het systeem bekend te maken aan de doelgroepen. Ten slotte maakt het ook komaf met datgene waarvan onderzoeken stellen dat het de belangrijkste financiële drempel vormt voor de toegang tot het hoger onderwijs, namelijk de inkomensderving.

Op elk debat binnen of buiten de studentenbeweging waar grondig over deze materie wordt gediscussieerd komt men, minstens principieel, tot een dergelijke konklusie. Het grote tegenargument is dat een dergelijk systeem te duur zou zijn. Als dit al waar zou zijn, moet men beseffen dat een democratisch onderwijs nu eenmaal zijn prijs heeft en de maatschappelijke winst enorm zal zijn. Maar de vraag stelt zich of de kost wel zo groot zal zijn. Dit systeem zou immers het kindergeld en de fiscale voordelen voor ouders van studerende kinderen overbodig maken, twee zaken waar enorm veel geld naartoe gaat zonder dat zij de democratisering van het onderwijs echt ten goede komen. De fiscale voordelen hebben dan nog als bijkomend nadeel dat zij aan de groep die het meest nodig hebben volledig voorbijgaan, simpelweg omdat deze geen belastingen betalen.

Zelfs als men niet overweegt om een basisbeurs in te voeren, zou men deze systemen wegens hun matig nut voor de democratisering en hun onrechtvaardig allure moeten afschaffen en de gelden gebruiken voor instrumenten die dit democratiseringsnut wel hebben. Het

markante is trouwens dat het tot nu toe op geen enkele manier mogelijk is gebleken om te bewijzen dat het systeem van een basisbeurs een meerkost zou betekenen. Wij vragen dan ook aan de tegenstanders om hun bezwaar te staven op onderzoek en niet op intuïtie.

Wat de studentenvoorzieningen betreft is de nood aan verandering zo mogelijk nog groter. Tot nu toe zijn deze nog steeds volledig georganiseerd per hogeronderwijsinstelling. Met als gevolg een verschillende financiering en organisatie voor hogescholen en universiteiten, een verschillende financiering tussen de verschillende universiteiten onderling en enkel een paar fragiele samenwerkingsinitiatieven die het instellingsniveau overstijgen. Hierdoor kan het zijn dat twee kotgenoten totaal verschillende voorrechten en voordelen hebben, gewoon omdat hun studiekeuze hen in een verschillende instelling gebracht heeft.

Bovendien zorgt de huidige regelgeving voor een combinatie van onduidelijke en niet-afgegrensde doelstellingen en een grote macht voor de direkties van instellingen in het bestuur van de sociale voorzieningen. Door deze combinatie kunnen misbruiken zoals het financieren van studiereizen, het lokken van nieuwe studenten, academische activiteiten en prestigeprojekten met sociale middelen bijna enkel vermeden worden als er een zekere goodwill is van de direkties van de instellingen, iets wat geenszins de bedoeling van de wetgever kan geweest zijn.

De hervorming van het hoger onderwijs heeft ook hier eerder de akuteit van het probleem aangetoond, dan er één gekreëerd. Zo heeft het ontstaan van de associaties ertoe geleid dat een aantal goeddraaiende sociale samenwerkingsinitiatieven instortten van zodra er één sociale voorziening bij betrokken was die gelieerd was aan een instelling van een verschillende associatie. Konkreter wordt het nog schrijnender: Gentse studenten wiens hogeschool tot de Leuvense associatie behoort, kunnen in Leuven aan verminderde studentenprijs eten, maar niet meer in Gent.

Een simpel voorbeeld dat aantoonst dat

de associaties tot stand zijn gekomen volgens een logica die vreemd is aan het organiseren van studentenvoorzieningen. Daarom moet er een organisatie model komen dat uitgaat van het grootst mogelijke voordeel van de student gezien de beperkte middelen. Hiervoor zal de nadruk op het regionale niveau moeten komen, onafhankelijk van de organisatie van de hogeronderwijsinstellingen. Deze regionale studentenvoorzieningen zijn sowieso noodzakelijk, andermaal door een onderwijskundige evolutie. Door de op til zijnde akkreditering van een aantal niet aan traditionele instellingen gelieerde opleidingen, ontstaan groepen studenten die recht hebben op sociale voorzieningen, maar die daarvoor bij geen enkele instelling kunnen aankloppen.

Vanuit hetzelfde ideaal dat alle studenten dezelfde rechten moeten hebben, moet de financiering per student gelijk zijn ongeacht de aard van zijn opleiding, en moet er een duidelijke doelstelling en afgrenzing komen voor de besteding van de sociale gelden. Ten slotte moet ook de samenstelling van het beheer van de sociale voorziening herbekeken worden.

Het siert de minister dat zij het aandurft om eindelijk aan te pakken wat al decennia is blijven liggen. Zij mag de noodzaak aan grondige hervormingen echter niet onderschatten. Zij mag ook nooit vergeten dat studiefinanciering is gekreëerd voor het belang van de student en de democratisering van het onderwijs en niet voor het belang van de instellingen. Zij mag ten slotte ook de tegeninitiatieven niet onderschatten die bepaalde instellingen zullen ondernemen. Maar als ze net als wij die potentiële student voor ogen houdt, die nu gewoon omwille van de drempels niet aan studeren toekomt, maar net dat ene extraatje nodig had van een modern studiefinancieringsstelsel, behouden we het vertrouwen.

Jorn Peeters

Stafmedewerker Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS)

KU Liberaal?

Het is officieel: de demokratisering van het onderwijs is gerealiseerd. Dat konden de lezers van *De Morgen* althans vernemen uit de mond van André Oosterlinck, rector van de Katholieke Universiteit Leuven.

Veel gefronste wenkbrauwen vorige maandag toen bij leden van de universitaire gemeenschap de krant op de mat viel. Voor het Maandaginterview had *De Morgen* niemand minder uitgekozen dan rector André Oosterlinck. Hij liet zijn licht schijnen op de recente discussies over de plaats van het hoger onderwijs in een competitief Europa. Na zijn openingstoespraak in Leuven was dat immers een heet hangijzer geworden.

Een goede bestuurder is nog niet meteen een goede communicator. Dat was reeds te merken bij het prinselijk eredoctoraat. Sommige media maakten ook dankbaar gebruik van de rectorale toespraken bij de opening van het academiejaar om de universiteiten tegen elkaar uit te spelen. Daarbij werd de onderbouw van deze speeches al te vaak vergeten. Rector Oosterlinck vond dat unfair en zette de puntjes op de i via vrije tribunes. Men zou hem niet verslijten als een onvoorwaardelijke voorstander van het Amerikaanse model. Het recente kranteninterview lijkt echter het omgekeerde effect te hebben.

"Ik ben een liberaal, maar niet noodzakelijk een VLD'er," liet de rector in alle duidelijkheid weten, "Er zijn trouwens liberalen in alle partijen". Oosterlinck wil zich spiegelen aan de Demokraten uit de Verenigde Staten, omdat zij ook sociale correcties op het economische systeem aanvaardden. Desalniettemin gaat de rector uit van de vraag: "Welk onderwijs hebben we nodig om te overleven in het economische systeem?" Dat ontlokte bij de journalisten de vraag of Oosterlinck het onderwijs dan maar ten dienste wilde stellen van de economie. De rector gaf toe dat dit gedeeltelijk zo zal zijn, maar dat dit nu eenmaal de economische realiteit is. Het komt er volgens hem dan ook

op aan het systeem intern bij te sturen om zo ook het democratisch onderwijs in Vlaanderen te vrijwaren.

BEDRIJFSLEVEN

Op de vraag of "we geen gelijk hebben als de demokratisering niet uw eerste bekommernis lijkt", antwoordt de rector: "Misschien. De demokratisering is al gerealiseerd. Ik hou me liever met de toekomst bezig." Wanneer de journalisten opwerpen dat de cijfers het tegendeel bewijzen, zegt Oosterlinck: "Oké, maar wij kunnen het niet helpen dat het fout loopt in het lager en in het secundair onderwijs. Dat sommige mensen niet door het middelbaar onderwijs geraken is onze schuld niet." De rector wijst er wel op dat er aan de KU Leuven ook beursstudenten studeren en dat er grote inspanningen worden gedaan voor gehandicapten.

Net zoals in zijn vrije tribune vorige week in Veto zette Oosterlinck het misverstand recht dat hij vragende partij is voor *rankings* of voor meer financiering vanuit het bedrijfsleven. Hij pleitte integendeel voor een meer actieve overheid. Tot slot lijkt de rector in het interview aan

rector het misschien bedoelde "in de Amerikaanse betekenis".

Bij de studenten van Sociale Raad, een onderdeel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, kan men alvast niet lachen met de opvattingen over de demokratisering. "Veel drempels worden gevormd in het lager en het secundair onderwijs. Hierbij zijn zowel kulturele als financiële drempels belangrijk, maar de kulturele drempels zijn niet eenvoudig weg te werken. Hier hebben universiteiten een grote rol te spelen. Zij moeten meedenken over deze problematiek; de KU Leuven mag zich niet aan die opdracht onttrekken."

SPECIALIST

Zij wijzen bovendien naar een aantal specifieke problemen die aantonen dat demokratisering geen realiteit is: "De sekundaire voorwaarden voor demokratisering zijn niet bereikt. Neem nu de huidige kotenproblematiek. Het tekort doet de prijzen door het dak rijzen, waardoor niet iedereen het zich kan veroorloven om op kot te komen wonen in Leuven. Ook kampen de dienst studentenvoorzieningen en andere sociale diensten de laatste jaren met een nijpend tekort aan middelen."

De rector bevond zich vorige week in het buitenland en was dus onbereikbaar voor commentaar. In de rest van de universiteit aarzelt men om commentaar te leveren op de uitspraken van de rector. Men tracht de uitspraken te kaderen of te herinterpreteren.

De rector is tenslotte geen 'specialist' in sociale materies. In een interview met *Steps Magazine* vorige week gaf Oosterlinck zelf ook toe dat hij als student in 1968 weinig met de contestatiebeweging had te maken: "Voor de studenten humane wetenschappen waren er nauw bij betrokken. De andere studenten -- ikzelf bijvoorbeeld was student ingenieur -- waren er toch iets minder mee bezig."

Ondanks de vergoelijkende woorden, is het niet totaal ondenkbaar dat de rector later nog zal worden aangesproken over dit interview. In hoeverre vertegenwoordigen deze woorden van de rector immers het officiële beleid van de KU Leuven? Naar eigen zeggen is "twee of hooguit drie procent" van de professoren het oneens met de visie van de rector over de Bolognahervormingen en hebben ze "hun mening al kunnen zeggen". Het wordt afwachten of het debat niet opnieuw wordt aangezwengeld.

Thomas Leys

Sitaten

"Gelukkig hebben we in Europa voor veel meer sociale correcties gezorgd dan in de Verenigde Staten. Alleen moeten we daar niet mee overdrijven. Anders zijn we niet langer concurrentieel."

"Ik aanvaard onze economische ordening. Het kan altijd dat er een beter systeem bestaat. Alleen ken ik het niet. Kijk naar Rusland: daar bestond geen concurrentie en nu kunnen ze zichzelf niet meer voeden."

"Allochtone studenten kiezen veel vaker voor een universiteit in hun nabijheid. Antwerpen en Gent zullen dus altijd meer allochtone studenten aantrekken. In Leuven wonen er gewoon minder."

een bepaalde vorm van politieke kleurenblindheid te lijken. Zo betitelde hij Luc Van den Bossche (sp.a) als de "toenmalige liberale minister van Onderwijs". Al is ook hier de vraag of de

STRIJD TEGEN OVERLAST IN NIEUWE FAZE

Na stewards nu ook agenten in burger

Binnenkort zullen er aan de fakbars in de Tiensestraat agenten in burger zich mengen onder het volk. Stewards gaan van de politie scholing krijgen.

Wie het aan de fakbars in de Tiensestraat te bont maakt, mag op zijn tellen passen. De opvallende stewards zullen het gezelschap krijgen van agenten in burger. Hiermee wordt een bijkomende stap gezet richting het moeizame evenwicht tussen de nachtrust van de omwonenden en het uitgaansleven van de studenten.

POLITIESTAAT

"Naast de gewone agenten zullen er zich anonieme ploegen opstellen aan de fakbars," legt studentenagent Hans Gooris uit.

"Vaak is het zo dat alles rustig is wanneer we ter plaatse komen. Eenmaal vertrokken, begint de heisa opnieuw. Het is zeker niet de bedoeling om een politiestaat op te richten," verzekert Gooris. «We moeten een evenwicht zien te vinden.»

«De bars in de Tiensestraat steunen het initiatief. Dat bleek al uit het fakbaroverleg.»

BIG BROTHER

In het algemeen staan de fakbars in de getroffen omgeving (Pavlov, HdR, Politika, Dulci) positief tegenover het idee.

«Agenten in burger zijn hoog nodig,» menen Lieven Brebels en Elke Sebrecchts van Pavlov. «Zowel de buurt als de kafees kunnen dit gebruiken. Het schoentje knelt bij het politietekort. We moeten vaak te lang wachten eer er hulp komt.»

«De stewards hebben geen wettelijke macht. We verwachten veel van het initiatief,» besluiten de twee verantwoordelijken.

Ook bij de burens van HdR is men laaiend entoesiast. Verantwoordelijke Kristof Sels: «Wij zijn voorstander van samenwerking met de politie. Het is zeker een goed plan. De bewoners verdienen rust. Eenmaal het kouder wordt, zal de overlast buiten trouwens afnemen.»

Sels staat achter de stewards. «Ze mogen wel niet veel,» stelt hij vast.

Bij Politika klinkt er kritiek op het voorstel. «Ik ben geen voorstander van burgerploegen. Het zijn Big Brother-toestanden. Ze zijn wel efficiënt. De stewards voeren namelijk enkel sociale controle uit. Ze moeten rekenen op de goodwill van voorbijgangers,» zegt verant-

woordelijke Michael Erkens. Hij benadrukt dat de problemen niet enkel van de bars en hun publiek komen. «Een aanzienlijk deel van de problemen moet ook bij andere factoren gezocht worden, zoals voorbijtrekkend volk en verkeer,» aldus Erkens.

KRIEIK

Door velen wordt er geklaagd over het tekort aan macht van de stewards die buiten de gemoederen moeten bedaren. Fakbar Dulci is al helemaal niet te vinden voor het systeem.

«Stewards zijn aantrekkingspolen van lawaai. Enerzijds trekken ze volk, anderzijds moeten ze het lawaai minderen,» merkt Filip Deforce van Dulci op. Dulci werkt niet met stewards. «Er staat wel iemand in de sluis tussen de twee toegangsdeuren.»

Volgens Deforce moet er wel iets gedaan worden aan het nachtlawaai. «De buurt heeft gelijk dat ze het niet tolereert. Wij vragen al meer dan een jaar bijkomende agenten. Nu ziet men de agenten al van ver aankomen en gaat men lopen.»

«Stewards hebben trouwens maar een zeer kortstondig effect. De vandalismesijfers stijgen alweer,» weet Deforce.

OPLEIDING

Een tweede plan van de politie omvat een scholing van de stewards. Op een informatie-avond in de fakbars zullen de roodjassen hun rechten en plichten uitgelegd krijgen, samen met een paar tips.

«Weinig zinvol, wij hebben steeds wisselend volk voor de taak van steward,» stipuleert Michael Erkens van Politika. «Algemene richtlijnen zouden wel goed zijn.»

Gelijkaardige kritiek is te horen bij HdR. «Een goed initiatief, maar men zal nooit alle stewards hiermee bereiken,» denkt Kristof Sels.

Zware kritiek komt er andermaal van Dulci. «De politie verkoopt het mooi met de term *sociale controle*. Men wil de problemen afschuiven op de studentenverantwoordelijken,» sneert Filip Deforce.

«We proberen nu reeds hier in de omgeving de moeilijkheden op te lossen die veroorzaakt worden door onze kafeeagangers.»

«We zijn niet pro steward. Wat zij moeten doen, is eigenlijk niet onze taak. Dat is werk voor de politie,» besluit Deforce.

Jeroen Van den Bossche

Geen integratie, maar ook geen gettovorming

The liberale studentenvereniging LSVV had moeilijk een sensationelere opener voor de reeks *Blauwe Maandagen* kunnen bedenken. Niemand minder dan Dyab Abou Jahjah, een figuur die de afgelopen maanden niet uit de Vlaamse media weg te branden was en allerminst vies is van een vleugje kontroverse, zakte naar Leuven af voor wat een pittige discussieavond beloofde te worden.

De hele mediaheisa rond Abou Jahjah was de gemiddelde Leuvense student duidelijk niet ontgaan. Het zaaltje boven de Notre Dame zat dan ook afgeladen vol toen de man, vergezeld van een niet gering aantal "medewerkers" zijn opwachting maakte. Hij nam meteen het woord om op korte, maar krachtige wijze het opzet van de Arabisch-Europese Liga, een organisatie die zeker niet pretendeert de spreekbuis van alle migranten in België te zijn, toe te lichten.

De Liga wil af van het betuttelende, paternalistische integratiebeleid zoals dat bijvoorbeeld door het Centrum Voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding gevoerd wordt. «Pater Leman wil de vader van de migranten zijn, maar wij hebben daar niet voor gekozen. Hij mag dan al een pater zijn, onze vader is hij zeker niet,» sprak Abou Jahjah. En daarmee zaten we meteen bij de kern van zijn betoog: de Arabische gemeenschap in België hoeft geen helpende handjes: ze lost het liever zelf op, met eigen mensen. Dat het integratiebeleid niet deugde was voor Abou Jahjah een uitgemaakte zaak, want Robert Voorhamme (sp.a) had het een week eerder nog eerlijk toegegeven. En die eerlijkheid apprecieerde hij wel, al had Voorhamme het wel wat bont gemaakt door de schuld botweg bij "de migrantenkultuur" te leggen.

GETTOSAMENLEVING

Er moesten maar eens wat meer mensen van de centumpartijen hun mond durven opendoen, zo vond Abou Jahjah, want voorlopig deed alleen het Vlaams Blok dat, en die halen er dan ook sukses mee. Ook de Arabisch-Europese Liga wil geen blad voor de mond nemen, wat niet noodzakelijk in de kaart van het Blok hoeft te spelen, zoals tijdens de discussie vaak werd geopperd. De Liga vertrekt vanuit een eigen ideologie, en haar voorzitter tracht die samen te persen in een volstrekt democratisch ogend eisenpakketje. Abou

Jahjah had uiteraard een punt toen hij verwees naar statistieken over de werkloosheid en huisvestingsproblemen van migranten. Hij stelde terecht dat de Belgische grondwet deze diskriminatie op geen enkele manier rechtvaardigt. Maar toen hem werd gevraagd hoe hij de positie van de vrouw zag en antwoordde dat dat de vrije keuze van elke vrouw was, werd hij prompt getraakteerd op enig hoongelach.

Ook bij zijn ideeën over een andere integratie, die eigenlijk het hele concept van integratie onderuit halen, hadden velen vragen. Beoogt hij een soort gettosamenleving waarin de verschillende groepen zich wentelen in hun eigen identiteit en die angstvallig afschermen van de rest? Nee, zeker niet, sprak Abou Jahjah, maar waar het verschil tussen zijn concept en dat van een verregerende gettovorming zat kon hij toch niet precies vertellen. «Soms is het niet slecht dat mensen van een zelfde groep samen wonen,» wist hij, «maar iemand moet dezelfde kansen hebben om een huis te huren in Brasschaat als in Borgerhout.»

WENKBRAUWEN

Het idee het Arabisch als vierde Belgische landstaal in te stellen, dat de mediatrein enkele maanden geleden op gang bracht, kwam uiteraard ook ter sprake. De Knack-journalist had het niet goed begrepen, of Abou Jahjah heeft zijn discours ietwat afgezwakt, het staat in elk geval vast dat de Liga dit "recht" niet gaat opeisen, het gaat enkel om een principekwestie. Want het wordt hoog tijd dat burgers van Arabische afkomst met een Belgisch paspoort ook daadwerkelijk dezelfde rechten krijgen. En rechten gaan terug op objectieve, vaststaande criteria, in casu de wetten. En dat die bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt al eens met de voeten getreden worden mag dan wel waar zijn, het is lang niet zeker dat de door Abou Jahjah voorgestelde "quota" voor allochtonen op de werkvloer iets aan het latente racisme kunnen veranderen. Temeer omdat hij zegt dat hij geen positieve diskriminatie wenst.

Hoezeer Abou Jahjah ook probeerde een respectabele en welwillende vertegenwoordiger van een verdrukte gemeenschap te zijn, de autoriteit waarmee hij kritische stemmen van antwoord diende deed regelmatig de wenkbrauwen fronsen. Zo stelde hij onomwonden dat het niet verkeerd was naar geweld te grijpen, zolang je maar niet zelf de agressor bent. Represailles voor ekstern geweld zijn

gelegitimeerd, zowel op de westelijke Jordaanoever als in New York. Een jongeman van Marokkaanse afkomst die zich afvroeg of de schuld voor het mislukken van de integratie ook niet een beetje bij zijn eigen gemeenschap lag werd al even kordaat teruggefloten. Mensen die hier als onwetende arbeider belandden, kan men niet verwijten dat ze zich opsluiten in hun eigen cultuur, was het antwoord.

MOHAMMED

Er werden ook vragen gesteld bij het sterk hiërarchisch en paternalistisch karakter van de Islamwereld. Zo wou iemand weten of Abou Jahjah zou kunnen lachen om een TV-programma getiteld "Koken met Mohammed" naar analogie met het item "Koken met Jezus" uit *Het Peulengaleis*. "Met de paus of met één of andere imam kun je lachen, maar niet met de profeten, dus niet met Mohammed, maar ook niet met Jezus, die voor de moslims de voorlaatste profeet is," antwoordde hij en hij

gooide er meteen enkele citaten uit de Koran achteraan, die alle twijfels omtrent zijn kennis van het heilige boek wegnamen.

Ook het relletje waar velen wellicht stiekem op gehoopt hadden bleef niet uit. Een oudere dame vroeg zich af of "meneer Jahjah" dan niks goeds wist te vertellen over België en zijn inwoners, die hem toch maar mooi verwelkomd en ongetwijfeld veel geholpen hadden. Ze gaf ook nog mee dat haar moeder meerdere huizen verhuurd had aan Marokkaanse families die de huur niet konden betalen en die buitengegoid had zonder die arme mensen een proces aan te doen. Die bekentenis zorgde voor de nodige hilariteit in de zaal, Abou Jahjah lachte vrolijk mee en verweet de dame in kwestie er een "simplistisch discours" op na te houden. Maar eens de rust teruggekeerd was en het debat zich voortzette, kwamen we tot de konklusie dat hetzelfde verwijt opvallend vaak opgaat voor Abou Jahjah's eigen uitspraken.

Bert Depoortere

WAAR ZIJN DE MOSLIMSTUDENTEN?

Islam in de schaduw

Het Vlaams Blok vreest dat Vlaanderen binnen afzienbare tijd door minaretten zal overschaduwd worden. Onze volgende minister-president is dan waarschijnlijk Abou Jahjah en de nieuwe grondwet zou wel eens de sharia kunnen zijn.

Maar is de islam wel zo bedreigend als Filip Dewinter laat uitschijnen? Wie weet bijvoorbeeld waar de Leuvense moskeeën staan en of ze al dan niet een minaret hebben? Zit u met islamitische studenten in de les? Veto trok op onderzoek uit naar de islam, moskeeën en moslimstudenten in Leuven. Na veel zoekwerk vonden wij de Leuvense gebedshuizen en de restanten van de islamitische studentenvereniging aan de KU Leuven.

Leuven telt twee islamitische gebedshuizen die erkend zijn door de moslimexecutieve van België, de officiële vertegenwoordiging van de moslims in België. In de Penitentienstraat bevindt zich een Marokkaans cultureel centrum met de moskee El Fath. Het centrum is een omgebouwde loods met een aantal bijgebouwen en daar blijft het ook bij. De moskee Al Ghoraba aan het Damiaanplein is er niet veel beter aan toe. Samen met een aantal andere verenigingen is de moskee gehuisvest in een oud gebouw dat dringend aan een opknabbeurt toe is. In beide moskeeën vinden op geregelde tijdstippen erediensten plaats.

Vanuit verschillende bronnen vernemen Veto dat er in de Rijkschoolstraat ook een studentenmoskee is. De drijvende kracht daarachter is Imsal, de International Muslim Students Association of Leuven, die in 1984 werd opgericht. Op zoek naar een verantwoordelijke blijken zowel bij de Dienst Studentenvoorzieningen als bij Portulaca, centrum van de internationale studenten, twijfels te rijzen over het al dan niet functioneren van de vereniging. Na verdere navraag lijkt de vereniging zelfs met de noorderzon te zijn verdwenen. Er is geen contactpersoon te vinden en de domeinnaam van de website staat gewoon te koop.

In het internationale centrum Pangaea staat men klaar om ondersteuning te verlenen aan nieuwe initiatieven. Voorlopig lijkt daar nog geen respons op te komen. De facto houdt dit in dat de moslimstudenten aan de KU Leuven geen stem in

de universitaire gemeenschap hebben. Een andere vereniging die tot voor kort actief was in Leuven is Ex Oriente Lux. De vereniging is een genootschap voor het nabije oosten en is zowel in Nederland als België actief.

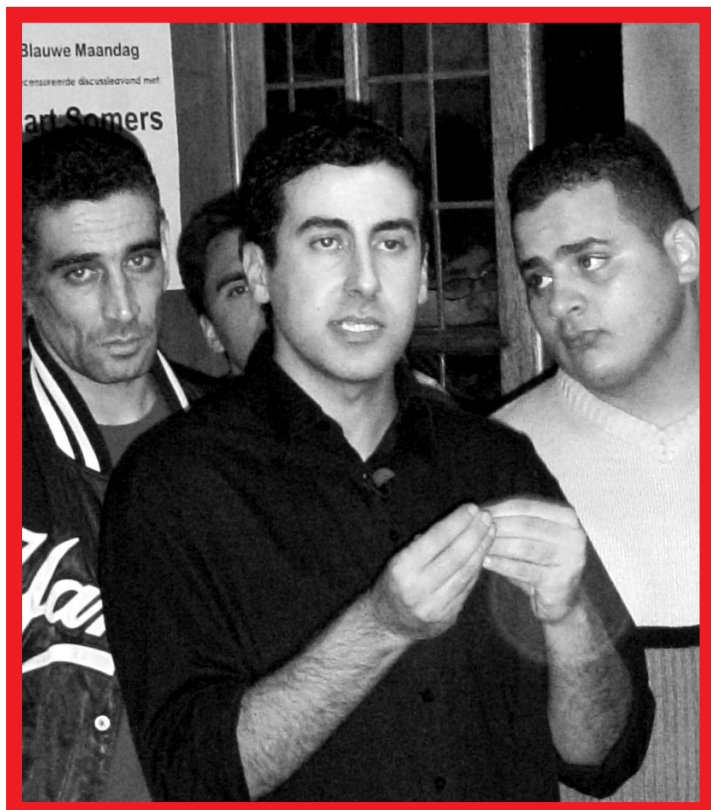
STILZWIJGEN

Maar waar er vorig jaar een waaier aan lezingen werd aangeboden, lijkt de werking dit jaar uitgestorven. Geen nieuws, goed nieuws zegt men dan wel eens. Maar in het geval van Ex Oriente Lux is er reden tot bezorgdheid. Want in onze zoektocht naar informatie waren vanuit verschillende kanalen geruchten te horen dat het niet goed gaat met het genootschap. De enige plek aan de KU Leuven waar je er zeker van kan zijn dat je moslimstudenten ontmoet, is tot nader order de opleiding Arabistiek.

Samen met dit artikel zou normaal ook een interview met een aantal moslimstudenten verschijnen. De weinigen die bereid waren te praten, wilden dat volstrekt anoniem en onder strikte voorwaarden doen. Bij het eigenlijke interview bleek al snel dat niemand bereid was om vrijuit te praten. Geen politieke stellingen, weinig discussie en al helemaal niets over hoe het voelt moslimstudent aan de KU Leuven te zijn. Vragen dringen zich dan uiteraard op. Het is bijvoorbeeld helemaal niet duidelijk waarom Imsal en Ex Oriente Lux zijn verdwenen.

Niemand lijkt daarover ook maar een tipje van de speekwoordelijke sluier te willen oplichten. Voor nieuwe buitenlandse moslimstudenten aan de universiteit is het dus ook maar gissen waar ze hun geloof kunnen belijden. Zij zijn uiteindelijk ook het kind van de rekening door het gebrek aan informatie en duidelijkheid. Zij hebben geen orgaan dat hun specifieke bezorgdheden met de rest van de studentenbeweging en de universiteit kan delen. Dat de gevolgen nefast kunnen zijn, hoeft geen betoog. Het gevaar van onbegrip dreigt om de hoek. Enkel een sterke dialoogcultuur, waar verenigingen en organisaties hun plaats vinden, kan het respect voor elkaars achtergrond en cultuur veilig stellen.

Ruben Dewaele

(foto Kris Malefason)

Vertrouwen in ontgroeningsrituelen blijft groot

Vervolg
voorpagina

De gebeurtenissen in Lier zijn een spijtig voorval. De algemene kijk van de buitenwereld op het konsept *doop* is hiermee verslechterd," denkt Piet Neirinck van Ekonomika. «Bij ons zal nooit iets gedaan worden in de zin van zaken opeten, inspuiten of naaktaangelegenheden. We zien de doop als eerste instantie als een inwijding in het studentenleven.»

«Onze doop is elk jaar ongeveer hetzelfde. Eerst krijgen alle eerste-kannern door ons een onthaal. Ze moeten vervolgens een klein hindernissenparcours afleggen bestaande uit de traditionele vuile zaken. Het komt erop neer dat de studenten een beetje vuil zijn en stinken. Dit duurt niet langer dan twintig minuutjes. Daarna moeten ze in groepjes ludieke opdrachten uitvoeren in de stad. Het spel is bij ons belangrijker dan de doop," aldus Neirinck.

Ook bij Crimen (Kriminologie) bevestigt men dat de doop binnen de limieten blijft. Er wordt wel met de vinger naar anderen gewezen. «Er zijn kringen die steeds verder willen gaan," zegt Elke Vandebroek van de afdeling Ontspanning. «Je zou trouwens mogen verwachten dat mensen die verpleegkunde studeren, iets afweten van bepaalde reacties van producten. Wij zijn naar de eerste-kannern toegestapt om ze gerust te stellen. We hebben ze verteld dat ze niet te veel geloof moesten hechten aan de wilde verhalen die de ronde doen. Dat is nog voor de gebeurtenissen in Lier gebeurd.»

Vandebroek verdedigt de werkwijze bij de dopen van Crimen. «Wij gebruiken enkel huis- tuin- en keukenmiddelen. We beperken ons tot bloem, ketchup en eieren. Voorts gaat het om chirospelletjes. Het thema dit jaar zal *gevangenis* zijn. De eerste-kannern zullen dwangarbeid moeten doen en geketend door de stad lopen. Allemaal vrij onschuldig,» besluit Elke Vandebroek.

RAMP

Net als Crimen, vindt ook Farma (Farmacie) onbegrijpelijk wat in Lier gebeurd is. «Die mensen hadden beter moeten weten, onbegrijpelijk," vindt preses Mattias Pelgrims. «Wij weten als studenten farmacie welke geneesmiddelen een reactie teweeg kunnen brengen. We weten wel niet wat we

zouden moeten doen als er "dit of dat" gebeurt. We hebben door onze opleiding wel een beperkt voordeel ten opzichte van andere kringen.»

Een lijst waarop staat wat te doen bij een ongeval is bij Farma, net als bij de andere ondervraagde kringen, onbestaande. Pelgrims: «Er wordt wel overlegd over wat we moeten doen als er iets gebeurt om de schade beperkt te houden. Onze activiteiten zijn trouwens meer gericht op amusement met etenswaren. Zeker niet met schoonmaakproducten of andere gevaarlijke stoffen.»

Opvallend is dat de meeste kringen ervan uitgaan dat niets verkeerd kan gaan. Er wordt meer aandacht besteed aan de doop zelf dan aan eventuele noodmaatregelen. «Moest er zich iets voordoen, dan zouden we er goed op kunnen reageren," beweert Glenn Aerts, vice-preses van LLK (Logopedie). «Eksperthen bij de doop hebben we niet. Als er iets zou gebeuren zou dat heel onverwacht zijn. Het is niet dat we echt goed voorbereid zijn op zaken die kunnen verkeerd lopen. We weten wel waarmee we bezig zijn. Als we weten dat er studenten zijn die sommige producten dan niet kunnen verdragen, moeten ze aan die onderdelen niet meedoen. Ze hebben de keuze," verdedigt Aerts zich. Verder dan het eten van kattenvoer zou het bij LLK niet gaan.

Ook bij Eoos blijft het vertrouwen in de ontgroeningsrituelen groot. «Bij ons zijn de dopen heel braaf. We zijn dan ook maar een kleine kring," zegt Mieke Bijmens van Eoos. Gewoon wat belachelijk maken op straat. Eten ook, maar enkel eetbare dingen. We praten wel over wat er verkeerd kan gaan. «Ook hier rekent men op een goede afloop. Bijmens: «We hebben geen noodplan. We vragen wel wie er allergisch is

voor bepaalde zaken. Maar wat kan er verkeerd gaan? Dat er iemand begint over te geven misschien. Of dat er iemand wordt overreden door een auto, maar dat kan altijd gebeuren.»

AFSCHAFFEN

Alle ondervraagde kringen houden wel vast aan het principe van de dopen. Men ziet wel in dat steeds minder studenten bereid zijn mee te doen. Dopen blijven echter een must. «Wij zien geen reden om het af te schaffen. Het is een traditie. Het geeft de studenten ook de mogelijkheid om elkaar wat beter te leren kennen," weet Piet Neirinck van Ekonomika. Bij Crimen zijn ze met een dertigtal om zich te laten

dopen. Ook hier geen sprake van afschaffen. «Het is een traditie. Het is wel zo dat studenten steeds meer teruggetrokken gaan leven en asociaal zijn geworden. Dopen moeten echter absoluut in stand worden gehouden,» vindt Elke Vandebroek van Crimen. Bij Farma verwacht men vijftig mensen. «Je laten dopen is een goede herinnering voor later," meent preses Pelgrims. Bij LLK verwacht men twintig studenten, bij Eoos een vijftal. Het woord *traditie* wordt bij elke kring gebruikt als belangrijkste reden om de doop in ere te houden.

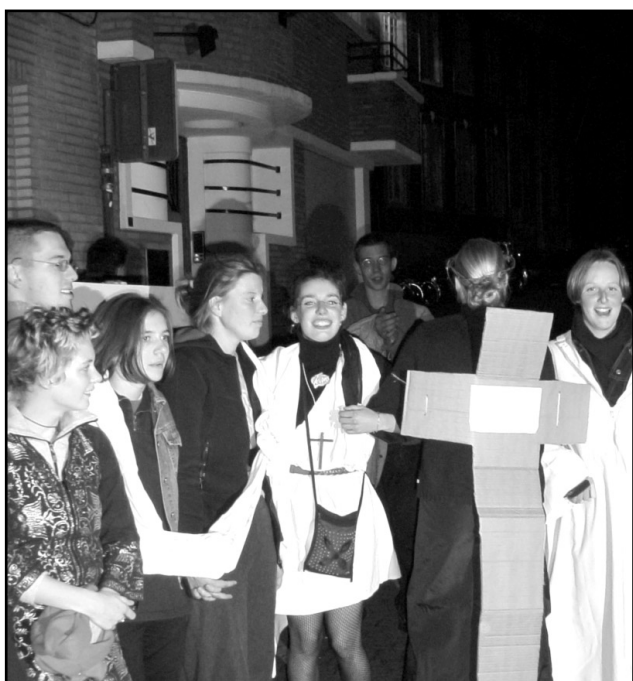
BIJBEL

De verschillende autoriteiten kijken intussen aan de zijlijn toe. De universiteit, noch de politie zijn happig om in te grijpen. «We zijn nooit echt tegen dopen geweest. We wensen zeker niet regulerend op te treden. Het gaat nog altijd om een studenteninitiatief,» zegt

studentenkoördinator Dirk Van Gerven. «We gaan zeker geen reglement voor dopen opstellen. We rekenen op het gezond boerenverstand van de kringen. Persoonlijk denk ik dat de dopen voorbijgestreefd zijn. Misschien heeft het nog wat meer aantrekkingskracht bij de hogescholen. Het lijkt mij iets dat jongeren minder en minder aanspreekt,» aldus Van Gerven. «Ik maak mij niet ongerust over de doopactiviteiten. In een studentenstad moet dat kunnen. De dopen die voorbij mijn deur trekken op weg naar de Oude Markt baren mij weinig zorgen,» zegt Van Gerven. Hij geeft toe dat er geen overleg bestaat tussen de studenten en de kringen over de dopen.

Ook hoofdkommissaris Michel De Becker ziet geen problemen in de huidige dopen. De kringen komen op dat vlak wel van ver. «We hebben vroeger gelijkaardige voorvallen gekend als in Lier,» aldus De Becker. «Studenten die in de vrieskou overgoten werden met water. Wat wil men daarmee bereiken? Zolang er echter geen schade geleden wordt, komen wij niet tussen,» zegt De Becker. «Trouwens, iedereen mag voor mijn part gedoopt worden, dat staat in de Bijbel,» besluit de hoofdkommissaris lakoniek.

Jeroen Van den Bossche

Studenten vallen voorlopig uit de boot

Op 11 juli 2002 vierde Vlaanderen niet alleen een verjaardag, maar werd ook de Associatie KU Leuven aan de pers voorgesteld. Toen werd ook duidelijk wat voor ingrijpende wijzigingen er worden doorgevoerd in de besturen van de hogescholen en universiteiten van de associatie.

Een aandelenswap, zo omschreef rector André Oosterlinck zelf de manier waarop de associatie bestuurlijk tot uiting komt. Een fusie, schreef *De Standaard* een dag later. En inderdaad, de associatieovereenkomst die de KU Leuven met de elf hogescholen afsloot is meer dan een vrijblijvende verklaring. Op termijn moeten de bestuursorganen van alle partners volgens een gelijkaardig stramien worden samengesteld. De associatie, die de samenwerking tussen hogescholen en de universiteit moet bevorderen, zal zelf als een vzw door het leven gaan.

De algemene vergadering van iedere partner van de associatie zal bestaan uit vijftig leden. Twee vijfden van de vergadering wordt lokaal ingevuld door de eigen instelling. Tweeëntwintig anderen, evenveel van de universiteiten als van de hogescholen, vertegenwoordigen als het ware de rest van de associatie. De elf overige leden zijn mensen uit het cultureel of maatschappelijk veld die als onafhankelijke bestuurders worden aangezocht. Op die manier heeft noch de eigen instelling, noch de andere partners van de associatie een meerderheid in de algemene vergadering. Politici werden uitdrukkelijk uit dit select groepje van elf geweerd. Vroeger was het al eens de gewoonte dat politici van CVP-signatuur in het bestuur van de katholieke hogescholen en universiteiten werden opgenomen.

VOETNOTEN

De associatie kiest dus voor het systeem van koöptaties en benoemingen, en niet voor verkiezingen van het associatieorgaan. Rector André Oosterlinck verdedigde deze optie tijdens zijn openingstoespraak: "Wij geven te graag de voorkeur aan verkozen bestuurders. Tot op zekere hoogte is dat goed. Maar als we dat principe overdrijven, en iederéén eerst verkozen moet worden voor hij een mandaat kan krijgen, creëren we een ongezond klimaat." Hij ziet meer in het Amerikaanse systeem van *trustees*, een aantal 'onafhankelijke' bestuurders met een uitgebreide staat van dienst. Ondanks zijn afkeer van een verkozen bestuur, liet Oosterlinck in een voetnoot in de toespraak

bij de opening van het academiejaar een opening: "Wellicht streven we het beste naar een gezond en goed werkend evenwicht tussen representatieve, democratisch verkozen bestuurders enerzijds, en aangeduide bestuurders met bewezen ervaring in het opnemen van grote verantwoordelijkheden in de samenleving anderzijds." Het nadeel van voetnoten in toespraken is natuurlijk dat ze niet worden uitgesproken.

KAMPAGNE

Studenten, alsook het personeel, hebben dus voorlopig geen rechtstreekse stem in de bestuursorganen van de Associatie KU Leuven. Nochtans stelt het

voorontwerp van structuurdekreet over de hervorming van het hoger onderwijs dat de statuten van de associaties minstens een bepaling moeten bevatten waarbij een aantal vertegenwoordigers van het personeel en de studenten rechtstreeks worden verkozen. Addertje onder het gras: veertig procent van het kiezerskorps moet opdagen. In de memorie van toelichting bij het dekreet wordt een vreemde vergelijking gemaakt met gemeentelijke referenda. Het kabinet-Vanderpoorten was blijkbaar echter niet op de hoogte dat de drempel daar een tijdje geleden werd verlaagd tot tien procent.

Een drempel van veertig procent is zonder meer lachwekkend te noemen, want ze is totaal irrealistisch. Zelfs in Europese universiteiten met een lange traditie van ruime studenteninspraak wordt dit percentage nauwelijks gehaald. In Gent

strandde men, na een dure en wekenlange campagne, op twintig procent deelnemende studenten. En dat werd dan nog een succes genoemd. De Vlaamse studentenkoepel VVS stuurt aan op een aanpassing en hoopt op een drempelverlaging, alsook overgangsmaatregelen die het mogelijk moeten maken om over een bepaalde termijn tot goede verkiezingen te komen. Het is tenslotte niet evident om in een associatie, die over diverse steden is verspreid, kandidaten voor te stellen en verkiezingen te organiseren.

De studentenraden van de leden van de associatie hebben uit eigen beweging reeds een initiatief opgestart waarbij zij samenkomen om gemeenschappelijke problemen te bespreken. Zij komen samen in de vergadering met de komische naam Stal (Studenten Associatie Leuven). De academische overheden waren verrast door deze voortvarende actie van de studenten. Het schiep immers de mogelijkheid om tot een gestructureerd overleg te komen tussen de studenten en de associatie. De manier waarop de studentenraden zullen samenwerken in de associatie is nog steeds het voorwerp van debat. Het uiteindelijke uitzicht van de Stal zal immers ook grotendeels afhangen van het kader dat het structuurdekreet uiteenzet. De Stal is echter zelf al vragende partij voor een zitje in de algemene vergadering én de raad van bestuur van de associatie.

VERLAMMEND

Ook met die ontwikkelingen in het vooruitzicht, wil de KU Leuven niet dat de dekreetgever al te veel ingrijpt in de structuur van de associatie. Oosterlinck: "De laatste jaren zijn we verzeild in een klimaat waarin iedereen voortdurend anders móet gaan leven. Wie dat wil, moet dat natuurlijk kunnen, maar wie dat niet wil, mag er niet toe gedwongen worden. Teveel regels en teveel verplichtingen opleggen werkt kontraproduktief en verlamd." Bij de ondertekening van de associatieovereenkomst lieten de verantwoordelijken van de associatie er geen twijfel over bestaan dat indien de regelgeving te groot zou worden, dat de KU Leuven dan niet zal aarzelen haar onderwijsvrijheid in te roepen en naar het Arbitragehof te gaan om het dekreet te laten vernietigen.

Of: hoe de 'vrijheid' van de ene soms kan ingeroepen worden om de 'rechten' van de andere te fnuiken.

Thomas Leys

KORT NIEUWS!

Geneeskunde wordt grootste fakulteit aan KU Leuven

Vorige week vrijdag werd de officiële inschrijvingsperiode aan de KU Leuven afgesloten. Dit jaar zullen 26.208 studenten een universitaire opleiding volgen aan onze Alma Mater, 25.483 in Leuven en 725 in Kortrijk. Dat zijn er 1.307 meer dan vorig academiejaar, wat een stijging van 5,25 % betekent. Bij de nieuwe eerstekandidatuurstudenten bedraagt de stijging 5,03 % tot 4.800 studenten.

Opvallend is dat de fakulteit Letteren (3.290 studenten) niet langer de grootste is, maar haar eerste plaats moet afstaan aan de fakulteit Geneeskunde (3.426 studenten). In de rest van de 'rangschikking' zijn er nauwelijks wijzigingen. De fakulteit Godgeleerdheid kent de grootste vooruitgang met meer dan 21 %. Hier is vooral de Engelstalige opleiding populair. Geneeskunde en Toegepaste Wetenschappen kennen beide een toename met ruim 11 %.

De andere fakulteiten blijven redelijk stabiel, met uitzondering van de bijzondere fakulteit Kerkelijk Recht. Die moeten het dit jaar met 17 studenten doen, 7 minder dan het jaar ervoor. Volgens de officiële statistieken heeft zelfs geen enkele nieuwe student zich ingeschreven voor deze opleiding.

Studio Brussel start studentenkafe in Gent

Dat het niet zo goed gaat met de jongerenzender Studio Brussel is reeds een tijdje duidelijk. In afwachting van een restyling in het voorjaar, ontwikkelt de VRT-telg het plan om in Gent te

starten met een studentenkafe. Hierbij zal minutieus worden toegekeken op het uitwerken van een concept dat ideaal past in het profiel van de StuBru-luisteraar. Indien het een succes wordt, wil Studio Brussel ook in andere studentensteden een eigen kafee openen.

Achttienjarigen kiezen vooral voor hogeschool

Volgens gegevens van Vlaams Volksvertegenwoordiger Chris Vandebroek (N-VA) is het aantal achttienjarigen dat voor een universitaire opleiding kiest, sinds midden de jaren negentig niet meer gestegen. De hogeschoolopleidingen daarentegen kenden een groter succes. De gehele participatiegraad aan het hoger onderwijs is sinds 1983 wel gestegen van ongeveer een derde tot bijna zestig procent in 2001.

Vooraf mannelijke achttienjarigen kiezen minder voor een academische basisopleiding. Sinds een paar jaar zijn meisjes ook in de meerderheid bij de eerstekandidatuurstudenten. In Leuven is het percentage vrouwelijke eerstekenners dit jaar haast 58 procent. Naar precieze oorzaken is het gissen, want er is nog onvoldoende onderzoek verricht. Wellicht speelt de economische situatie mee, waardoor kortere hogeschoolopleidingen populair zijn.

Na carpoolen, nu ook schoolpoolen

Het Belang van Limburg meldt dat aan de Katholieke Hogeschool Limburg een project zal beginnen waarbij studenten wordt opgeroepen om samen met de auto naar de les te komen. Een op de vijf studenten blijkt immers over een wagen te beschikken, wat tot grote parkingproblemen begint te leiden. Studenten kunnen zelf opgeven hoeveel plaatsen zij in de wagen ter beschikking hebben. Geïnteresseerden kunnen deze lijst opvragen bij de KH Limburg. Als tegenprestatie betaalt de 'schoolpooler' een kleine vergoeding.

(tl)

1.000.000

Erasmusstudenten

OOK EEN JAARTJE NAAR HET BUITENLAND?

Erasmus voor beginners

Een half of een heel jaar in het buitenland studeren. Dat is wat de meeste studenten wel weten over het bekende uitwisselingsprogramma Erasmus. Slechts weinigen kennen echter alle details over het hoe, wat en wanneer ervan. Veto stak zijn licht op bij de Dienst Internationale Relaties van de KU Leuven.

Daar geven Elke Timmermans en Leen Wyndaele ons enkele cijfers om even stil bij te staan: niet minder dan 34.013 studenten zijn al 'op Erasmus geweest' vanuit een Belgische universiteit of hogeschool, waaronder 5.661 vanuit de KU Leuven (cijfers tot 2000). In het academiejaar 2000-2001 vertrokken 557 Leuvense studenten naar het buitenland, dat wil zeggen dat een beginnende eerstekanner één kans op zeven heeft om ooit een Erasmusstrip te maken. Voor de zes anderen leggen we zo goed mogelijk de procedure uit.

De eerste stap wordt gevormd door de Erasmus-info-avonden, die door de meeste fakulteiten worden georganiseerd. Ook de studentenkoepel Loko organiseert een info-avond. Wie dan nog vragen heeft, kan het best naar de Erasmusverantwoordelijke van zijn fakulteit of departement stappen. Ook bij de Dienst Internationale Relaties in de Universiteitshal zijn studenten altijd welkom.

De volgende stap is de concrete aanvraag. Die moet al vrij vroeg gebeuren: voor de meeste richtingen ergens in februari. Daarop wordt die aanvraag verwerkt, wat enkele maanden kan duren. Na de proklamatie krijgen de aanvragers dan te horen of ze al dan niet mogen vertrekken en waarheen.

EKSAMENS

Omtrent examens rijzen veel vragen bij kandidaat-Erasmusgangers. In het algemeen is de regel simpel: Erasmusstudenten volgen de gewone lessen, samen met de gewone studenten en leggen op de gewone momenten examens af. Op die manier moet je met een Erasmusjaar of -semester dus helemaal niet langer studeren in Leuven. Er zijn wel in elke richting sommige vakken die niet in het buitenland mogen of kunnen gevolgd worden, daarom kan je in bepaalde richtingen niet kiezen in welk jaar je op Erasmus gaat, in de meeste gevallen kan je die vakken echter in een ander jaar inhalen.

In sommige landen hebben de semesters een verschillende lengte, dan wordt er meestal voor gezorgd dat de Erasmusstudenten hun examens vroeger kunnen afleggen, maar het kan wel voorvallen dat je in Leuven moet een examen moet afleggen over een vak dat je hier niet hebt gevolgd.

Soms blijkt dat studenten uit een bepaald land steevast met schitterende punten terugkomen. Dan wordt beslist om de punten van die landen systematisch te

vermindern. Leen Wyndaele: "In Italië bijvoorbeeld is er een bijzonder eigenaardig puntensysteem. De studenten krijgen daar immers dertig op dertig als ze de stof

beheersen. Als ze meer doen dan dat, dan kunnen ze meer dan het maximum behalen. Die punten moeten we dus wel verlagen, al was het maar omdat je bij ons niet meer dan twintig kan halen."

HUISVESTING

Er is zeker geen eenduidig antwoord te geven op de vraag hoe moeilijk het is om een kot in het buitenland te vinden.

(foto archief)

Vooraf sociale toplaag geniet van Erasmus

Het studeren in het buitenland via Erasmus is niet voor iedereen weggelegd. In het jaar 2000 hield de Europese Commissie een ruime enquête bij Erasmusstudenten waaruit bleek dat bij ongeveer de helft de ouders een meer dan gemiddeld inkomen verwerven. Tweederde van de ouders oefenen een leidinggevende of wetenschappelijke functie uit. Bij zes op de tien Erasmusstudenten hebben de ouders ook een universitair diploma gehaald. In de rest van de studentenpopulatie is dit aandeel lager.

Deze cijfers doen vermoeden dat vooral de elite gebruik maakt van het Erasmusprogramma. Ook Europees Parlements lid Kathleen Van Brempt (sp.a) drong vorige week aan op nieuwe maatregelen om het sociaal statuut van iedere student te verbeteren. Het kabinet-Vanderpoorten heeft evenwel de bedoeling om de Vlaamse studiebeurs 'meeneembaar' te maken, zodat iedere student, naast de toelage die via Erasmus wordt toegekend, ook nog kan genieten van de normale Vlaamse studiebeurs. Op die manier is de studiefinanciering een minder grote drempel voor de internationale mobiliteit.

Volgens een verslag van het Europees Parlement is het Erasmus-netwerk ook niet minder ondemocratisch dan de huidige nationale universitaire systemen. Het is ook zo dat ouders met een hoger diploma zich beter bewust zijn van de voordelen van een studieverblijf in het buitenland waardoor zij hun kinderen meer zullen aansporen in die richting.

Ondanks de sociaal-ekonomische achtergrond van de gemiddelde Erasmusstudent, klaagt nog 57% over financiële problemen. Hierbij valt vooral de grote diversiteit op tussen de verschillende landen. Het Europees Parlement dringt daarom aan op een grotere harmonisering van de diverse studietoelagegestelsels zodat ook sociale zwakkere groepen gebruik kunnen maken het Erasmusprogramma.

(tl)

Sommige universiteiten zorgen bijvoorbeeld voor huisvesting voor al hun studenten, terwijl er andere zijn die je serieus in de kou laten staan. Er zijn wel enkele plaatsen waar het bekend is dat een kot vinden niet evident is: Barcelona en Ierland bijvoorbeeld. Het is wel niet zo dat je in elk geval al op voorhand naar een kot moet gaan zoeken. Elke Timmermans: "Kontakt opnemen met de gastinstelling is wel belangrijk. We raden ook altijd aan om zeker eens te gaan praten met studenten die vroeger naar dezelfde plaats zijn geweest, omdat zij tenslotte weten hoe het daar is."

FINANCIËN

In principe kost een Erasmusverblijf niet zoveel: extra inschrijvingsgeld moet niet betaald worden, en ook voor de rest zijn de kosten min of meer gelijk aan die van een gewoon jaar. Maar kosten voor huisvesting en verhuis kunnen toch een serieuze drempel veroorzaken, en daarom is het mogelijk een Erasmusbeurs aan te vragen. De toekenning van die beurzen gebeurt op basis van het gezinsinkomen; hun grootte verandert elk jaar, maar als indicatie geven we de bedragen voor 2001-2002: wie niet meer dan vijftigduizend frank (1239 euro) boven het inkomen zat dat recht gaf op een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap, kon een Erasmusbeurs krijgen van 200 euro per maand. Voor studenten met een groter gezinsinkomen waren er beurzen van 100 of 175 euro.

Er bestaat ook een eenmalige installatievergoeding, die dient om de reiskosten en dergelijke te dekken. Die bedroeg vorig academiejaar, afhankelijk van de bestemming, tussen 175 en 325 euro.

SELEKTIE

Er zijn geen algemene richtlijnen om te bepalen wie naar welke instelling mag vertrekken, dat wordt per fakulteit of departement zelf bepaald. In de kleinere fakulteiten gebeurt het meestal op basis van persoonlijke gesprekken met de Erasmusverantwoordelijke, in de grotere fakulteiten geldt meestal het principe "meeste punten, eerste keus".

Ook voor de gastinstellingen is er een zekere selectie: niet elke instelling mag meedoen aan het Erasmusprogramma. Er is vooreerst een centrale controle van een soort Erasmus-agentschap, en in de fakulteiten moet de POC (permanente onderwijscommissie) een nieuw uitwisselingsverdrag steeds goedkeuren, om te vermijden dat er met eender welke universiteit wordt uitgewisseld. Het feit dat proffen meestal de universiteiten van bevriende collega's aanschrijven, is trouwens al een kwaliteitscontrole op zich.

Veel van deze informatie, en nog andere, kan je vinden in de uitvorige brochure over Erasmus, die wordt uitgedeeld op de info-avonden, en die je ook kan krijgen van de fakulteitsverantwoordelijke of op de Dienst Internationale Relaties.

Laurens De Koster

www.kuleuven.ac.be/onderwijs/internationaal

ORGANISATIE VOOR BUITENLANDSE STUDENTEN

Portulaca: onbekend, onbemind?

Rond de fakulteitsgebouwen van sociale wetenschappen en Alma 2 gebeurt er meer dan je denkt. Verscholen in het groen, in de uithoek van de kampus ligt het gebouw van Pangaea en Portulaca, een interkulturele ontmoetingsplaats vol bruisend leven.

Vorig jaar liepen zo'n 2.400 buitenlandse studenten rond tussen het andere zootje ongeregeld van Leuvense studenten, wat toch gelijkstaat met zo'n negen procent van de totale Leuvense studentenpopulatie. Ook deze groep studenten wordt niet vergeten en beschikt over een eigen orgaan in de vorm van Portulaca, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De naam klinkt voor iedereen wel enigzins bekend in de oren, maar slechts weinig studenten weten waar de klepel hangt. Waarvoor staat Portulaca nu eigenlijk?

Portulaca heeft twee hoofddoelstellingen. Ten eerste biedt ze de student een logistieke ondersteuning. Studenten met allerhande problemen kunnen aankloppen bij het Portulaca-office, dat de student dan zo goed mogelijk verder helpt en doorverwijst indien nodig. Het gaat hier over heel wat aspecten van het studentenleven: onderwijskwesties, sociale integratie, en — het knelpunt van dit academiejaar — huisvesting. Hun belangrijkste taak echter bestaat erin om de studenten een *thuis van huis* te bieden. Portulaca probeert de buitenlandse student zo veel mogelijk het gevoel van een thuis te geven, door onder andere het organiseren van enkele sociale activiteiten, of door gewoon gezellig samen te kletsen in de bar.

ALLEGAARTJE

Maar wie maakt nu deel uit van dit buitenlandse gezelschap? Diana Minten, stafmedewerker van Portulaca: "Het is eigenlijk een heel gemengde groep van mensen die in Leuven komt studeren. De studenten zijn van een diverse leeftijd, opleiding en nationaliteit. Waar in andere jaren vooral 18- tot 20-jarigen vertegenwoordigd waren, zien we die leeftijdsgrens dit jaar uitbreiden tot 30 jaar. Wat het leerprogramma betreft, zien we een mengeling van Erasmus'ers, doktoraatstudenten en Master-studenten."

"De laatste jaren ontwaren we ook enkele veranderingen in de origine van de buitenlandse student. Een belangrijke trend is een stijging in het aantal Oost-Europese en Aziatische studenten. Vooral studenten uit het Oostblok waren vijf jaar geleden bijna niet aanwezig. Een mogelijke verklaring voor deze toename kan gevonden worden in een verbeterde economische situatie en een stijging van het aantal bilaterale akkoorden tussen de verschillende universiteiten en departementen."

De KU Leuven is blijkbaar wereldbekend, want studenten komen vanuit de vier windstreken overgewaaid: meer dan zeventig nationaliteiten kleuren de Leuvense straten!

En klitten de buitenlandse studenten nu samen per nationaliteit? Diana Minten: "De meeste buitenlandse studenten zijn heel sociaal en vormen geen gesloten gemeen-

schap. De bar van Pangaea is een ontmoetingsplaats waar verschillende culturen elkaar beter leren kennen. We zien bijvoorbeeld ook een mentaliteitsverandering optreden bij de Chinese studenten. Dit was tot voor kort een heel gesloten en teruggetrokken gemeenschap, waar de Chinese Associatie instond voor al hun sociale activiteiten. Maar meer en meer leren ook deze studenten de andere aspecten van het studentenleven kennen en integreren ze zich meer."

AKTIVITEITEN

Zoals we allemaal wel weten, is het studentenleven meer dan studeren alleen, zo ook voor de buitenlandse studenten onder ons. Portulaca organiseert tal van activiteiten in een studentikoze sfeer, waar iedereen vrij aan kan participeren. In het begin van het academiejaar worden de oriëntatiedagen georganiseerd, om zo de studenten op een warm onthaal te ontvangen. Dit jaar stonden onder andere een informatiebeurs, een kwis, karaoke en een International Party op het programma.

Portulaca heeft ook zijn jaarlijkse klassiekers. Een voorbeeld is 'The International Gala Night' in het tweede semester, die al vijf jaar met succes wordt georganiseerd door de verschillende buitenlandse associaties. Het is een galabal waar je mensen ziet opdagen in hun traditionele

klederdracht, en het is dus de ideale gelegenheid om de associaties en studenten wat dichter bij elkaar te brengen. Daarnaast organiseren de vele buitenlandse associaties ook tal van activiteiten en trips gaande van de Ardennen tot Praag.

VRIJWILLIGERS

Die activiteiten ontstaan niet zomaar: Portulaca werkt dankzij een heel netwerk van vrijwilligers, die wekelijks samenkomen voor een losse babbel en voor het organiseren van deze activiteiten. Portulaca hangt dus af van de studenten zelf, en de gekozen invalshoek varieert dus van jaar tot jaar. Wie dus iets nieuws wil uitproberen, creatieve hersenkronkels kwijt wil, mee wil helpen of gewoon nieuwe mensen wil leren kennen, kan iedere maandagavond om 20 uur terecht in de bar van Pangaea.

Caroline Sabbe

Portulaca:

<http://www.portul.student.kuleuven.ac.be>

Geplande activiteiten

23 oktober: Erasmusfuif in Albatros
27 oktober: Filmdag in Pangaea
2 november: Halloweenparty

FILM: L'AUBERGE ESPAGNOLE

«Ik ben zoals Europa»

De film *L' auberge espagnole* gaat over het niemandsland waarin Xavier, een Parijse student economie, tijdens de overgang tussen studie en werk verzeild geraakt. Er wordt hem een keurige job beloofd door een kennis, maar daarvoor moet hij wel een jaar in Spanje gaan studeren. Een lange reclamespot voor Erasmus, of een tekening van het moderne studentenleven? Aan u om te kijken en te beslissen.

Xavier is een prototypisch personage waarin de helft van de studentenpopulatie zich zal herkennen, en zijn uitgangssituatie zal de meeste jongelui ook niet vreemd zijn. Hoe dichter bij de academische eindmeet, hoe dreigender de beroepswereld lonkt. Enigzins vertwijfeld over wat hij precies met zijn verdere leven wil, besluit hij in Barcelona een flat te zoeken en er zijn studie af te ronden. Schijnbaar met de lukratieve baan als doel, maar eigenlijk vanuit de drang zijn stereotiepe wereldje wat open te breken.

En kijk! Blijkt Xavier toch niet wonderwel geschapen te zijn voor het avontuur! Hij maakt nuttige kennissen op de vlieghaven, wordt meteen opgenomen in een *coole* groep internationalen die samen een appartement huren, socialiseert in lokale bars, leert Spaans en heeft de tijd van zijn leven. Merkwaardig genoeg komt hij uitsluitend in aanraking met major babes — een greep uit het vrouwelijk schoon: Audrey Tautou *also known as* Amélie Poulain, de Belgische ontdekking Cécile de France, Judith Godrèche — en gezellige kerels. Op de flat maken ze de dolste pret mee, daarbuiten beleven ze knotsgekke avonturen.

Interessant wordt het wanneer het personage van Xavier écht menselijke trekjes krijgt en soms zelfs een rotzak blijkt te zijn: hij bedriegt zijn achtergebleven vriendin en is een ramp van een zoon voor zijn moeder. Terwijl het hem schijnbaar geen moeite kost om snel vrienden te maken, is de meest elementaire communicatie voor hem onmogelijk. De wanhopige zoektocht naar zijn identiteit hangt hiermee samen. "Ik ben Fransman, maar ook Engelsman, Duitser, Spanjaard, Italiaan," zegt Xavier op het einde van de film. "Ik ben hem, en hem, en hem. En ik ben haar, en haar en haar.

"Om tenslotte te besluiten dat het geen zin heeft een vaststaande, enkelvoudige identiteit te ontwikkelen: "Ik ben zoals Europa."

Een mooie, hedendaagse verwoording voor het gevoel dat heerst bij het soort jongeren dat zich in Xavier zal herkennen. Zijn twijfels worden niet vervangen door zekerheden, zijn problemen krijgen geen oplossing. Hoewel, zowel de relatie met zijn moeder als met zijn Franse vriendin krijgen uiteindelijk een kleine opwaartse curve mee, vanuit de misschien onbedoelde boodschap dat de Erasmus-ervaring voor de nodige verantwoordelijkheidszin en mensenkennis heeft gezorgd. Bovendien laat hij de lukratieve administratiejob voor wat het is, en zet hij het op een schrijven.

De film is opgebouwd als het persoonlijke, subjectief gekleurde relaas van Xavier, als het dagboekverhaal dat hij uiteindelijk geschreven heeft. Daarin vindt regisseur Klapisch een ekskuus om een geïdealiseerde afbeelding te geven van een Erasmus-ervaring: een hoognodig alibi trouwens. Deze aanpak zorgt echter tegelijkertijd dat de prent een begeistert entoesiasme uitstraalt. Dit zorgt ervoor dat je als kijker al de gesuggereerde getormenteerde gevoelens en alle overdreven jeugdvreugde aanvaardt. En dat iedereen die in zijn tweede pubertijd zit, zichzelf herkent.

Jeroen Verstele

L' auberge espagnole, is te zien in Studio Theaters Leuven. Iedere avond om 18u en 22u30. Frans gesproken, Nederlandse ondertitels

ERASMUS-STUDENTEN IN LEUVEN

“Leuven is gewoon awesome”

Ellison Canada

21 jaar

“Het is precies of de tijd
hier stilstond”

Hoewel ze niet echt een Erasmusstudent is, vroegen we haar wat het is om een jaar in het buitenland te studeren, wat haar eerste ervaringen zijn en waarom ze zoiets doet.

Veto: Wat studeer je en waarom wilde je in België studeren?

Ellison: «Ik kom hier een jaar filosofie studeren en ik koos voor de KU Leuven omwille van haar goede reputatie op vlak van filosofie, maar ook omdat een prof van mij uit Canada het ons sterk aanraaide. Bovendien is het leven hier in België stukken goedkoper voor studenten dan in Canada.»

Veto: Wat zijn je eerste indrukken van onze cultuur en wat vind je van Leuven?

Ellison: «Wat mij het meest verwonderde toen ik hier in Leuven uit het station kwam, was dat alles zo anders is dan thuis! Ik voel me in een totaal andere wereld, merkbaar aan die ‘oude’ gebouwen die je overal om je heen ziet, vooral dan op de Oude Markt. Het knusste dat je hier in Leuven ziet, maar ook in de rest van België.»

Veto: Een jaar weg van thuis is een lange periode. Ben je niet bang heimwee te krijgen?

Ellison: «Ik ben hier nu al een maand, en ik denk dat de zwaarste periode nu wel achter de rug is. De eerste weken zijn de moeilijkste: een eigen kamer zoeken, desnoods gewoon al je weg zoeken en zorgen dat je niet verloren loopt in al de straten van Leuven met — voor mij toch — al die eigenaar-

dige straatnamen.»

«Eigenlijk ben ik een *big baby*. Het eerste wat ik deed, toen ik hier aankwam, was een gsm kopen en mijn ma bellen (*glimlacht*). Nu gaat het al veel beter, omdat ik mij gewoon heb aangepast aan die nieuwe omgeving. Ik moest er gewoon het beste van maken. Ik zie het gewoon als een andere manier van volwassen worden. Het is daarbij heel belangrijk om nieuwe mensen te leren kennen en je weg terug te vinden in een ander land en een andere cultuur. Nieuwe uitdagingen aangaan. Je thuis voor een jaar achter laten is uiteindelijk een goede manier om een bredere kijk op de wereld te krijgen!»

Veto: Wat vind je van de manier van lesgeven?

Ellison: «Wat mij het meest opvalt zijn de oude gebouwen en aula's waar we les in krijgen. Het is precies of de tijd hier stilstond: de houten banken waarop we zitten, in sommige lokalen tegels aan de muren. In Canada zijn de leslokalen maximum dertig jaar oud. Op dat vlak hebben wij wel een modernere infrastructuur.»

«Uiteindelijk was ik wel verrast door de hartelijke ontvangst die we hier de eerste dagen kregen. We kregen de kans om onze medestudenten te ontmoeten en de proffen waren ook aanwezig om een praatje te maken. We kregen uitleg over ons studieprogramma en bij de officiële opening van het academiejaar werden we uitgenodigd op een receptie waar er — iets wat in Canada onvoorstelbaar is — alcoholische drankjes werden geserveerd. Normaal ben ik gewoon om te kijken waar het fruitsap staat, maar hier konden we kiezen tussen wijn of bier.»

«De manier van lesgeven en het contact tussen de professor en zijn studenten is eigenlijk hetzelfde. Het is bijvoorbeeld geen probleem om ze na de les nog wat vragen te stellen.»

Veto: Waar verblijf je en heb je gemakkelijk een kamer gevonden?

Ellison: «Eigenlijk haatte ik het om een kamer te zoeken. Gelukkig kregen we bij onze aankomst papieren waarop alle beschikbare kamers stonden en een stadsplannetje. Het was echt *a pain in the *ss*. Uiteindelijk, na vier dagen zoeken, vond ik ook wel een kamer, maar het was zeker niet eenvoudig! *Anyway*, als je dan toch een kot gevonden hebt, hoe bizar het er ook uitziet, dan ben je er toch tevreden om dat het jouw ‘eigen’ vertrouwde plaatsje wordt. Bijvoorbeeld, ik heb een klein balkonnetje aan mijn kamer, amper groot genoeg om op te staan, maar dan dacht ik toch: dit is *awesome*.»

Veto: Zijn er dingen waarvan je denkt dat ze beter kunnen?

Ellison: «Wel, alles is hier gewoon anders, dus het is moeilijk om te zeggen of iets beter kan. Dan denk je gewoon: “Aha, zo doen ze het in België!” Enkel het kamerprobleem was voor mij echt storend, want van veel buitenlandse studenten heb ik gehoord dat ze heel moeilijk een kamer hebben gevonden. Er is duidelijk een onderaanbod aan goedkope, maar degelijke studentenkamers.»

Veto: Wat doe jij in je vrije tijd?

Ellison: «Ik verken graag de stad, lees graag een boek, of schrijf naar huis. In de weekenden verken ik België, hou van een dagtrip of gewoon lekker op kafee te gaan om wat pintjes te drinken.»

Earl Ierland 21 jaar

“In Ierland toont men
gewoon een aantal
transparenten en is er bijna
geen interactie”

Veto: Wat studeer je? En waarom koos je om naar België te komen?

Earl: «Ik kom hier een jaar *Theology and Religious Studies* studeren aan de faculteit Godsgelerdheid. Het meest doorslaggevend voor mij om naar hier te komen, is dat de lessen hier in het Engels gegeven worden. Dat maakt het voor mij heel gemakkelijk om mijn cursussen te kunnen volgen.»

Veto: Wat zijn je eerste indrukken van Leuven en studeren aan een Vlaamse universiteit?

Earl: «Ik ben hier nu al vier weken en ik vind Leuven echt wel een mooie en gezellige stad. Leuven is niet groot en het is soms echt tof om door de straten te kuieren en vrienden tegen het lijf te lopen. De mensen hier zijn ook heel vriendelijk en *very international*. Ik heb de indruk dat ze wel open staan voor buitenlandse studenten.»

Veto: Wat zijn je eerste ervaringen als een Erasmusstudent?

Earl: «Buiten het feit dat ik van mijn vrienden thuis een jaar afscheid moest nemen, heb ik eigenlijk nog geen nadelen ondervonden. Ik heb toch de indruk dat we als Erasmusstudenten een goede ondersteuning krijgen. Ze bieden ons de kans om andere buitenlandse studenten te ontmoeten en er zijn leuke faciliteiten zoals *Pangaea*. Veel buitenlandse studenten gaan ook uit in dezelfde kafees. Ik zie eigenlijk enkel maar voordelen van buitenlandse studies. Je ontmoet veel nieuwe mensen, en je hebt de mogelijkheid om een andere cultuur te leren kennen.»

Veto: Wat vind je van de wijze waarop er hier aan de KU Leuven les wordt gegeven?

Earl: «Persoonlijk vind ik het wel goed. Veel van mijn colleges worden in kleine groepen gegeven. Zo hebben we veel meer mogelijkheden om te discussiëren in de les met de proffen. De cursussen worden veel leerrijker als je met anderen je meningen en gedachten kunt uitwisselen. Het is echt wel goed, zover bevalt het me wel. In Ierland toont men gewoon een aantal transparenten en is er bijna geen interactie tussen de prof en de studenten.»

Veto: Wat heb je al allemaal bezocht in je vrije tijd?

Earl: «Elk weekend wil ik met enkele vrienden toch wel iets gaan bezoeken. Vorig weekend heb ik Oostende bezocht. Dat was eigenlijk wel heel tof. Ik zou ook nog graag Brussel bezoeken en van Brugge heb ik ook al veel gehoord. Mijn voorkeur gaat uit naar musea en natuurlijk kafees omdat ze geen strikt sluitingsuur hebben. wat natuurlijk bijzonder interessant is. (*grijnst*) »

Lorenzo Italië 22 jaar

“Ik wilde in het
buitenland gaan studeren
om mij veel meer
‘Europeaan’ te voelen”

Veto: Wat studeer je hier en waarom in België?

Lorenzo: «Ik studeer burgerlijk ingenieur-elektrotechniek en heb voor België gekozen omdat dit het centrum van Europa is. Leuven ligt dicht bij Brussel, de hoofdstad van Europa.»

Veto: In welke taal volg je je lessen?

Lorenzo: «Ik spreke een *Wle kleine beetje Nederlands*. De lessen die ik hier aan de KU Leuven kom volgen zijn hoofdzakelijk in het Nederlands en enkele in het Engels. Voorlopig ga ik enkel naar de lessen in het Engels. Ondertussen ben ik wel een cursus Nederlands aan het volgen om de taal wat meer te begrijpen. Ik heb met de proffen gepraat en die begrijpen dat het weinig nut heeft als ik in een les zit en er zelf weinig van begrijp. Ze hebben mij wel geholpen om Engelstalige cursussen te vinden.»

Veto: Hoe lang blijf je hier?

Lorenzo: «Nu ben ik hier al vijf weken, en in principe blijf ik hier zes maanden, maar ik hoop om uiteindelijk negen maanden te kunnen blijven.»

Veto: Wat zijn je tofste ervaringen met Erasmus tot nu toe?

Lorenzo: «Eigenlijk heb ik alles al kunnen waarderen. Maar uiteindelijk vind ik het aangenamer weer hier het tofst. Het weer is hier veel beter, dan waar ik woon in Noordoost-Italië. Het sociale leven is hier ook heel leuk. Er zijn hier heel veel mogelijkheden om nieuwe mensen te leren kennen, zoals bijvoorbeeld hier in *Pangaea*. De manier van lesgeven is dan weer hetzelfde zoals in Italië. Wel merk ik dat de proffen veel behulpzamer zijn dan in Italië.»

Veto: Krijg je soms negatieve reacties van andere studenten omdat je uit het buitenland komt?

Lorenzo: «Neen, eigenlijk niet. Mijn medestudenten zijn ontzettend open, en ook de proffen zijn heel behulpzaam en tonen veel sympathie voor de Erasmusstudenten.»

Veto: Waarom koos je ervoor om met een Erasmusprogramma te gaan studeren?

Lorenzo: «Ik reis erg graag. Ik wilde in het buitenland gaan studeren om mij veel meer ‘Europeaan’ te voelen, om mij beter te integreren in de Europese cultuur. Eigenlijk zie ik geen nadelen om in het buitenland te gaan studeren.»

Ben Deboeck
Robbe Herreman
Kris Malefason

1.000.000 Erasmusstudenten

DE EUROPESE UNIE EN DE VERKLARING VAN BOLOGNA

Niemand ontsnapt aan Bologna

Fowel ten noorden als ten zuiden van de Belgische taalgrens woedt het debat over de vraag of ons land überhaupt wel moet deelnemen aan het hele Bologna-proces. Nader onderzoek leert dat zoiets niet langer evident is in de Europese Unie.

Reeds bij de start van de Europese Gemeenschap waakten de lidstaten erover dat kulturele aangelegenheden zoals onderwijs uit de handen van het nieuwe supranationale nivo zouden blijven. Europa mocht geen kulturele eenheidsworst worden. In latere decennia lijkt deze opvatting minder goed stand te houden. Enerzijds maakt het grotere verkeer van personen het noodzakelijk om de onderwijssystemen op elkaar af te stemmen. Anderzijds kunnen sociaal-ekonomische maatregelen niet los worden gezien van het onderwijs- en opleidingsbeleid.

In het Verdrag van Maastricht wordt voor het eerst onderwijs als mogelijke bevoegdheid van de Europese Unie geschetst, hoewel het allemaal zeer vrijblijvend is. Veel landen zijn immers argwanend en vrezen dat hen een onderwijssysteem zal worden opgedrongen. In de jaren negentig gebeurt er echter iets vreemd. Europa lijkt terrein te verliezen tegenover Amerika en moet zich dringend herprofilen op het vlak van de kenniseconomie. Een aantal landen voert daarom besprekingen buiten het kader van de Europese Unie. De bureaucratie uit Brussel wordt immers als een hinderpaal beschouwd. Dit leidt eerst tot de Sorbonneverklaring, die door een beperkte groep van landen wordt ondertekend, en daarna tot de bekende Bolognaverklaring op 19 juni 1999. Onder dat document zetten meer dan dertig Europese onderwijsministers hun naam.

De grote verdienste van de Bolognaverklaring is dat het als een intentieverklaring is opgesteld en niet als een verdrag. Landen zijn niet gebonden door de tekst,

waardoor het makkelijker was om overeenstemming te bereiken. Dat het geen initiatief is van de EU bevordert bovendien de idee dat het niet gaat om een opgelegde maatregel. Als nadeel van de Bolognaverklaring wordt aangehaald dat het buiten iedere democratische controle tot stand is gekomen. De regeringen kunnen immers niet worden aangesproken over een tekst die geen enkele juridische waarde heeft. Ook de Europese Unie heeft strikt gezien niets met de Bolognaverklaring te maken.

Vooraf dat laatste zag onder meer de Europese Commissie in Brussel niet zitten. Zij zetten zelf diverse initiatieven op die perfect passen in het Bolognakader. In de lidstaten komt intussen een nooit geziene dynamiek op gang waardoor ook de onderwijsministers beseffen dat het wellicht beter is om ook van de anderen harde engagementen te eisen. Tijdens het Belgische voorzitterschap komt Bologna voor het eerst op de tafel van de onderwijsministers. Op de top van Barcelona, in maart 2002, wordt ook concreet de verbintenis gemaakt dat alle landen van de EU de Bolognaverklaring zullen uitvoeren. Op die manier is de Bolognaverklaring niet langer een 'vodje papier', maar wel een integraal onderdeel van het 'onderwijsbeleid' van de Europese Unie.

Thomas Leys

Bron: Machteld Verbruggen, *De Bolognaverklaring en het Europees onderwijsbeleid: enkele juridische kanttekeningen*, in 'Het Europa van het hoger onderwijs', *Nederlandse Onderwijsraad*, mei 2002.

Leuvense studenten over Erasmus

Sam (18) zit in de eerste kandidatuur Burgerlijk Ingenieur. Hij heeft vaag al eens gehoord van Erasmus, en hij sluit zeker niet uit dat hij zelf eens vertrekt. Vooral de verrijkende ervaring en het contact met andere culturen spreken hem aan. Hij vreest wel dat een buitenlandse universiteit geen goed alternatief is voor een jaar in Leuven. De prijs valt volgens Sam wel goed mee: "Uiteindelijk betaal je niet meer dan wanneer je gewoon een jaar in Leuven op kot zit, zeker?"

Nathalie (20) volgt de tweede kandidatuur Rechten. "Erasmus? Dat zou ik wel graag eens doen: een half jaar naar een stad met veel zon, dat spreekt me wel aan, en natuurlijk ook de cultuur en zo." Toch lijkt een jaar extra studeren in het buitenland haar interessanter: "Erasmus is toch een beetje de toerist uithangen; als je daar een 'echte' student bent denk ik dat je je meer thuis voelt."

"Ik wou dit jaar eigenlijk naar Malta gaan," zegt **Glenn** (20, 1e lic Logopedie), "maar doordat de beurzen pas heel laat worden toegekend vond ik het een te groot risico om mij nu al in te schrijven." Hij heeft er wel zin in om volgend jaar alsnog te vertrekken: "Ik zou mijn stage in Malta kunnen doen, of in Louvain-la-Neuve, dat staat goed op je cv, en je talenkennis wordt groter natuurlijk. Ik denk ook dat het een fantastische ervaring wordt." Hij kent ook enkele mensen die nu weg zijn met Erasmus, en van hen hoort hij alleen positieve geluiden.

"Ik zou het toch niet zomaar kunnen, snelsnel vertrekken en op een half jaar een nieuw leven moeten opbouwen", meent **Adriaan** (18, eerste kan EW). Hij denkt dat een Erasmusjaar ook veel kosten met zich meebrengt. Hij zou wel heel graag na zijn studies een specialisatie volgen in het buitenland: "Dan leef je echt ergens anders en kan je daar ook een nieuwe vriendenkring opbouwen, en de taal leren, want op Erasmus is het meeste toch in het Engels."

Maaïke (20, 1e lic kinesiterapie) ziet het wel zitten om volgend jaar een semester in het buitenland te studeren. Voor kinesiterapie betekent dit dat je je stage kan doen in het buitenland. Wanneer volgend academiejaar een infosessie wordt gehouden, zal Maaïke dan ook zeker van de partij zijn. Alleen ziet ze er wat tegenop om vrienden en familie zo lang achter te laten en les volgen in een vreemde taal is toch ook niet zo evident. "Het is natuurlijk ook een beetje eng, zo een half jaar alleen in het buitenland. Maar tegen een paar maanden stage in het zonnige Barcelona zou ik toch geen nee kunnen zeggen."

Lisa is in haar eerste lic Romaanse Talen op Erasmus geweest naar Sevilla. "Het was daar fantastisch, maar mijn eerste dag was een ramp: de universiteit had daar geen enkele opvang voorzien, dus wij moesten een hotel boeken. We namen dus een taxi van de luchthaven naar dat hotel, maar toen ik uitstapte reed die taxi onmiddellijk door, met mijn handtas en al onze bagage. Ik kon mij dus niet gaan inschrijven, want ik had zelfs geen identiteitskaart meer, en omdat mijn Spaans nog niet zo goed was, ging het heel moeizaam bij de politie. Alles kwam toch nog in orde, maar een paar maanden later bleek dat er elke twee dagen zo'n dertig euro van mijn Visa-kaart werd gehaald. Die taxichauffeur had mijn kaart dus bijgehouden en ze was slecht afgesloten door Visa. Gelukkig is alles later geregeld en hebben we nog een schitterend verblijf gehad."

We vroegen ook **Peter** (19) en **Astrid** (20) om een korte reactie. Peter zit in de eerste licentie Rechten en heeft niet zo'n zin in een Erasmusjaar. "Kultuur en talen en zo, allemaal interessant, maar ik zou Astrid veel te veel missen." Astrid ziet het enigzins anders: "Ik zou toch graag een half jaar elders studeren, in Spanje, Portugal of Italië of zo. Wel niet langer, want meer dan zes maand kan ik Peter ook niet missen."

Bericht van Ground Zero

Bart De Meester

Ik zit hier nu al bijna 3 maand in New York. Ik studeer een eerste semester aan New York University om dan mijn tweede semester in Leuven af te werken. Ik verblijf op een soort peda ('dorm') in Greenwich Village in hartje Manhattan. Ik hoef maar de straat over te steken om de Law school binnen te gaan. De ligging is dus subliem.

Opvallend is dat de meeste studenten veel ouder zijn. Ze hebben altijd eerst een degree van een unief en gaan daarna pas naar de law school. De meeste starten maar op hun 23ste aan rechten. Ik ben met mijn 22 jaar dus maar een snotneus. Sommigen zijn nog veel ouder omdat ze eerst gewerkt hebben om het astronomische inschrijvingsgeld te betalen. Velen hebben dan ook een lening moeten nemen. Studeren is hier dus echt een investering, zeker als je ziet hoe duur het leven hier in New York is. Als je een beetje uitkijkt kan je toch voor een beetje treffelijke prijs leven. Er is een soort Alma — maar vððl kleiner "Campus restaurant" — waar je voor vijf dollar kan eten. Nog altijd duurder dan Leuven natuurlijk, maar toch. of zijn de prijzen in de Alma alweer opgeslagen?

Opmerkelijk is ook dat de Amerikanen heel veel in lijstjes denken: top-vijf law schools, top-drie law firms. Het les krijgen is ook een hele aanpassing. Er wordt hier enorm veel gediscussieerd in de lessen. Amerikanen hebben een heel grote mond, zelfs als ze niet goed weten waarover het gaat. Wij zijn daar niet zo aan gewoon. In Leuven krijg je eerst een kader met de theorie om dan daar verder over te discussieren. Iedereen weet dan tenminste waarover het gaat en discussieert over hetzelfde. Hier wordt alles vanuit discussie benaderd. Het nadeel is dan soms dat je niet meer echt weet wat de regel is en wat de uitzondering.

Wat 11 september betreft: de aanslagen hebben de New Yorkers wel echt geraakt. Iedereen kent wel iemand die in de aanslagen is omgekomen. Niettemin hang er hier toch wel een anti-oorlog tegen Irak sfeer. Dat kan natuurlijk ook liggen aan het feit dat de Unief heel internationaal is en dus wel redelijk progressiefdenkend. Ground Zero is een groot gat in Lower Manhattan. Er staan altijd mensen naar de lucht te kijken naar wat er niet meer is. De meeste New Yorkers die ik al ontmoet heb, begrijpen toch niet waarom er zo op die oorlog tegen Irak gehamerd wordt, terwijl er toch zoveel mensen, ook in Amerika tegen gekant zijn en er op dit ogenblik toch wel ook andere heel belangrijke problemen zijn, zoals de ekonomische crisis.

“Als ge genoeg foefelt, kan het allemaal”

Fven na vier aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Professor Roger Vergauwen springt op zijn fiets en overbrugt in zijn onnavolgbare houding de enkele honderden meters naar de fakulteit Letteren. Aldaar wacht een troepje filosofen en germanisten op zijn les 'Logica'.

Het academisch kwartiertje wordt omzeggens perfect gerespekteerd, maar eens Vergauwen de aula binnenstapt en zijn cursus vrij luidruchtig op de lessenaar deponeert, begint de les meteen. Hij start met een korte opfrissing van de vorige les en vraagt geregeld of iedereen zijn uitleg wel begrepen heeft: "Als ge 't ni verstaat, moet ge het zeggen he."

VLIJTIG

Vergauwen stimuleert voortdurend de interactie met zijn studenten, en dat kan de visitatiekommissie best appreciëren. Jammer genoeg komt er vanuit de studenten vrij weinig respons op de vragen. Enkele filosofen op de eerste rij zoeken vlijtig naar goede antwoorden — en dito punten? —, maar de rest van de bende zit er eerder apatisch bij.

Over het algemeen letten de studenten tijdens de les Logica vrij goed op. Er is weinig rumoer in de aula. Nochtans moet er niet

echt genoteerd worden tijdens de les: Vergauwen volgt zijn cursus, 'Logica: formeel en informeel' (Vergauwen en De Pater, 327 pagina's), vrij strikt. Af en toe past hij wel eens een voorbeeld uit het boek aan. Zo verandert de directeur op het personeelsfeestje in zijn betoog plots in de rector van de KU Leuven bij de openingsreceptie van het academiejaar.

KRIJTJE

Vergauwen ondersteunt zijn uitleg met schema's op het bord. Jammer genoeg zijn deze vaak onleesbaar en zijn de stukken die hij nodig heeft telkens net uitgewist. Hij spreekt luid genoeg, en heeft geen mikro nodig om zich voor de hele aula verstaanbaar te maken. Ook met zijn lichaamstaal poogt Vergauwen zijn woorden kracht bij te zetten: hij gestikuleert veel, loopt op en af en verpoost nu en dan op de vensterbank. Soms gaat zijn geestdrift zelfs zo ver dat hij een krijtje kapot slaat op het bord, en daarbij ongewild zijn vingers bezeert.

Af en toe bezondigt Vergauwen zich aan een flets grapje: "Logica is mannelijk. nee, vrouwelijk. ok, onzijdig dus". Humor lijkt niet echt zijn sterkste punt. Lesgeven daarentegen, kan de man volgens ons wel. Vergauwen doceert op een vlotte manier, kruidt zijn betoog met veel voorbeelden en tracht zijn entoesiasme over te brengen op zijn publiek.

Veto undercover... ook in jouw les?

De principes van Veto's visitatiekommissie zijn eenvoudig: iedere week sturen we enkele medewerkers naar een willekeurige les aan onze geliefde universiteit. Niet gehinderd door enige kennis van zaken observeren zij wat er zich afspeelt tijdens deze les, om er nadien een kritisch verslag over te schrijven. Geen eufemistische commentaren als "de didactische kwaliteiten van de prof zijn enigzins suboptimaal". Neen, Veto is recht voor de raap: "hij geeft gewoon oerslecht les". Maar, als het goed is, zeggen we het ook.

Om deze nieuwe reeks te openen, brachten we een bezoekje aan de les "Logica". Ook de volgende weken zullen we de aula's van Leuven en Heverlee afschuimen. Het professorenkorps weze bij deze gewaarschuwd. Wil je dat onze spionnen ook eens in jouw les op bezoek komen? Stuur dan gewoon een mailtje naar veto@veto.be.

De fakulteit Letteren heeft sinds enkele jaren een algemeen rookverbod afgekondigd voor haar gebouwen. De proffen dienen hierbij een voorbeeldfunctie te vervullen. Professor Vergauwen heeft dit blijkbaar nog niet echt goed begrepen, want bij het begin van de pauze sjokkeert hij de visitatiekommissie door nog in het lokaal zelf een sigaret op te steken. Een relatief lange pauze is het — lang genoeg voor twee sigaretten — waarin Vergauwen nog verder uitleg geeft aan de geïnteresseerden. Hij geeft blijk van een zeer studentvriendelijke houding en beantwoordt alle vragen van de studenten. Zo goed als niemand verlaat tijdens de pauze de les.

KAPSEL

"Logica gaat over de vorm, niet over de inhoud," klinkt het uit de mond van Vergauwen. Toch zouden wij hem willen aanraden de daad bij het woord te voegen en iets meer aandacht te besteden aan de eigen *look*. Hoewel hij zich vrij *casual* kleedt, zou een moderner kapsel en een andere bril zijn imago toch wat kunnen opwaarderen.

In het tweede gedeelte van de les gaat Vergauwen verder op zijn elan, houdt *en passant* nog even uitverkoop ("deze veertien

pagina's van de cursus moeten jullie niet kennen") en vraagt de studenten tegen de volgende les een aantal bladzijden door te nemen. Als de klok van het Ladeuzeplein zes uur slaat, houdt hij het voor bekeken en stort zich met zijn fiets weer in het drukke verkeer van de Ravenstraat.

Steekkaart W904 Logica

Prof? Roger Vergauwen
Waar? MSI 03.12

Wanneer? Maandag 7 oktober (16u-18u)

Wie? Ongeveer 75 studenten (eerste kan filosofie, licenties Germaanse)

Einde les: 18u00

Pauze: 17u00 tot 17u16

Leden visitatiekommissie:
Bert Depoortere, Tjil Vereenooghe

OPWARMING VOOR DE VIERENTWINTIGURENLOOP

Studentenmarathon: meer dan een blokje om

Al wie de sportkriebel naar boven voelt komen, kan alvast zijn sportschoenen en shortje bijeenzoeken. Op woensdag 16 oktober vindt in Heverlee de vijfendertigste editie van de studentenmarathon plaats. Kompetitielopers kunnen er zich meten met andere sterke deelnemers, maar de meeste lopers zullen gewone studenten zijn die eens iets groter willen doen dan een blokje omlopen.

Toen de Grieken in het stadje Marathon de Perzen versloegen in 490 voor Christus, stuurden ze een soldaat naar Athene om het heuglijke nieuws te melden. De afstand Marathon - Athene is in werkelijkheid iets minder dan 40 kilometer. De afstand van de moderne marathon (42 kilometer en 195 meter) is vastgelegd tijdens de Olympische Spelen in Londen in 1908 als de afstand van Windsor Castle naar White City Stadion in West Londen. Studenten die willen trainen om hun eerste-zit-resultaten zo snel mogelijk naar het thuisfront te brengen, worden woensdag verwacht aan het Universitair Sportcentrum.

Een volledige marathon lopen in Leuven kon vroeger, maar de interesse hiervoor was bijzonder klein, zodat Loko-Sportraad de geïnteresseerden drie formules aanbiedt: een halve marathon (21 kilometer) voor ervaren lopers of een verkorte toer van 10 kilometer. Voor wie lopen een beetje te snel gaat, is er ook een mogelijkheid om de 21 kilometer stappend af te leggen.

Inschrijven kan via de website of ter plaatse vanaf 14.30 u. tot net voor de start. Het startschot voor de stappers wordt gegeven aan het *Sportkot* om 16.00 u., een uurtje vroeger dan de lopers (17.00 u.). Deelnemers aan de 10 kilometer worden er om

17.30 u. verwacht, waarna ze met een busje naar Don Bosco in Heverlee gevoerd worden. Om 18.00 kunnen ze daar van een gezegende start genieten.

De organiserende studenten van Sportraad mobiliseren voor dit gebeuren een 250-tal vrijwilligers om er een aangename namiddag voor de 600 lopers van te maken. De laatste jaren is de organisatie enorm professioneel geworden. Enkele jaren geleden, toen er nog een volledige marathon op het programma stond, werden er opvallend veel toptijden gelopen op de 42 kilometer. Door een organisatorische fout bleek het parcours 6 kilometer te kort te zijn, tot groot entoesiasme van de deelnemers.

Deze editie loopt het parcours over het grondgebied van Heverlee, Oud-Heverlee en haar deelgemeenten. Vooral in het traject van de halve marathon zijn een aantal beruchte hellingen opgenomen. Gelukkig zijn begin en aankomstplaats dezelfde, zodat elke klim beloont wordt met een daling achteraf.

De weg kwijtraken in de Heverleese bossen of stiekem een stuk van het parcours afsnijden zal bijzonder moeilijk worden. Een honderdtal seingevers zal postvatten op de belangrijkste doortochtpunten. Agenten rijden vooraan, achteraan en in het midden van de wedstrijd mee. De politie zal ook de gevaarlijkste kruispunten bewaken. Het

Rode Kruis is paraat om meteen in te springen bij valpartijen.

Aan de aankomst krijgen de eerste drie finishers van elke afstand en elk geslacht een overwinningsbeker. Alle andere deelnemers worden ook in de watten gelegd, en kunnen rekupereren met water, sportdranken en broodjes. Het rugnummer en de reflecterende bandjes moeten opnieuw ingeleverd worden om de waarborg terug te krijgen. Het bezwete T-shirt mag meegenomen worden als aandenken.

Na de inspanning volgt de ontspanning: een massage uitgevoerd door bevallige masseuses of knappe kine-studenten. Handtekeningenjagers zullen waarschijnlijk niet aan hun trekken komen.

Bekende KUL-atleten als Kim Gevaert of Katleen De Caluwe lopen hoogst waarschijnlijk niet mee. Kwestie van u ook een kans te geven het podium als eerste te bereiken.

David Adriaen

Info en inschrijvingen:
www.spora.student.kuleuven.ac.be Prijs: 5 euro voor studenten en 8 euro voor personeelsleden.
Waarborg: 3 euro.

5 en 6 november: 24 urenloop!

“Als we afgaan, gaan we af in stijl”

Improviseren is meer dan straffe one-liners en fijne woordspelingen uit de mouw schudden. Het improvisatietheater experimenteert volop met nieuwe formules, die heel wat meer mogelijkheden bieden. Het Leuvense gezelschap InSpinaZie wil dit duidelijk maken met de organisatie van het eerste Internationaal Improvisatie Theater Festival, van 26 oktober tot 2 november in het Wagehuys.

Het grote publiek associeert de term “improvisatietheater” spontaan met TV-programma's zoals *Onvoorzien Omstandigheden* of *Geert Hoste's Comedy Cup*, shows waarin korte sketches, vooral gebaseerd op verbale humor, elkaar in ijtempo opvolgen en het publiek — of was het de lachband? — onophoudelijk buldert. Maar deze teatervorm heeft meer in huis. Zo zijn er de zogenaamde *longforms*, langere voorstellingen die

één geheel vormen, maar volledig door improvisatie van de spelers en aanwijzingen van het publiek tot stand komen. Op het festival stelt InSpinaZie zijn eigen longform

voor. Die heet *A Movie* en beschrijft het gebeuren op en naast een filmset. Meer weten wij — en ook de spelers zelf — niet.

Ook het Duitse gezelschap *Steife Brise*, dat in februari in de prijzen viel op het festival van Zürich, het Finse *Stella Polaris* en de *Theatersportvereniging Amsterdam* brengen hun eigen longform op de planken. De verschillende Vlaamse gezelschappen, waarvan de *Belgische Improvisatie Liga* ongetwijfeld het bekendst is, dagen elkaar dan weer uit in heuse teatersportwedstrijden. Naast de avondvoorstellingen zijn er ook workshops, zowel voor beginners als gevorderden, waarin de spelers van de deelnemende groepen de geheimen van het improviseren zullen ontsluiten.

InSpinaZie, dat gevestigd is in Kessel-Lo en sinds een zestal jaar improvisatielessen en voorstellingen brengt, is terecht trots dit festival te kunnen organiseren. De groep

nam zelf al aan meerdere buitenlandse festivals deel en vond de tijd rijp om ook het Vlaamse publiek kennis te laten maken met de beste improvisatiegroepen van binnen- en buitenland.

SPELPLEZIER

Omdat het om een internationaal festival gaat, zal er uiteraard heel wat Engels te horen zijn. Wordt het improviseren niet heel wat moeilijker als het in een vreemde taal moet gebeuren? Volgens Marc Breban, speler en lesgever bij InSpinaZie, is dat zeker niet het geval: «Improviseren beperkt zich niet tot het afvuren van geestige one-liners en andere spitsvondigheden. Het non-verbale is minstens even belangrijk. Persoonlijk vind ik het zeker niet moeilijker spelen in het Engels, omdat je dan niet voortdurend de drang hebt om allerlei woordspelingen te verzinnen en je meer op het eigenlijke spelen kan toelagen.»

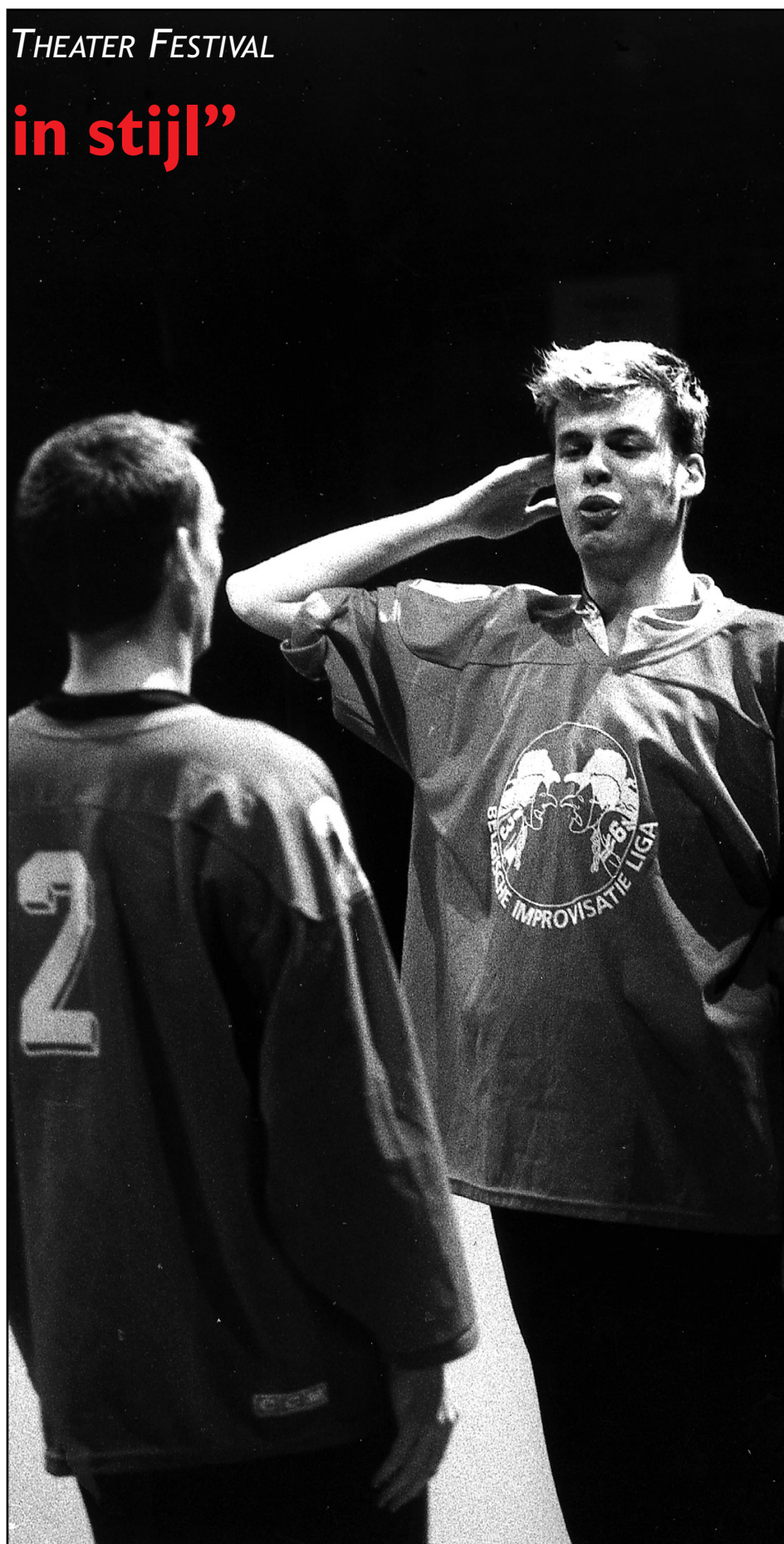
Bovendien is het mikken op verbale geestigheden erg beperkend en kan het het spelplezier van de acteurs danig bederven, omdat zo'n grappige *one-liner* misschien wel het publiek

aan het lachen brengt, maar meestal weinig mogelijkheden schept voor de voortzetting van de scène. «Bij InSpinaZie primeert het spelplezier, en niet het scoren bij het publiek,» aldus Breban.

«Bij ons leer je vooral luisteren en inspelen op wat je medespeler doet. Dat is immers veel plezieriger en ook het publiek merkt dat. De mensen kunnen het ook best appreciëren dat er al eens een iets ernstiger stukje gespeeld wordt.» En uiteraard gaat het ook wel eens fout bij het improviseren, maar “als we afgaan, doen we dat tenminste in stijl”.

Bert Depoortere

Voor alle festival-info: www.inspinazie.com
Reserveren kan aan het loket van de Schouwburg.
Voor de avondvoorstellingen betaal je 8 euro en voor de workshops 5 euro.

(foto archief)

“Bij ons primeert het spelplezier en niet het scoren bij het publiek”

LEUVENS WERELDNETJE ORGANISEERT VORMING OVER GLOBALISERING

Is een andere wereld mogelijk?

Globalisering is een thema dat niet uit de aktualiteit weg te slaan is en een heel breed domein beslaat. Vele organisaties zijn afzonderlijk met specifieke aspecten van deze problematiek bezig. Een aantal Leuvense vzw's sloeg de handen in mekaar om geïnteresseerden beter te kunnen informeren.

Dinsdag 15 oktober start het Wereldnetje, de gloednieuwe samenwerking tussen Leuvense afdelingen van organisaties als Oxfam, 11.11.11, Broederlijk Delen, vier avonden lang een vormingsreeks over globalisering. Jeanneke Van de Ven, edukatief medewerkster bij het Wereldnetje vertelt ons er meer over.

Veto: *Wat is de bedoeling van het Wereldnetje?*

Jeanneke van de Ven: «Het is een samenwerkingsverband van een heleboel Leuvense organisaties die met wereldvorming bezig zijn. We willen meer samenwerken om een ruimer publiek te bereiken, om de kwaliteit van onze vorming te verhogen en de versnippering tegen te gaan. Dit is ons eerste initiatief. Met deze samenwerking lijkt het heel goed te lukken. We willen de mensen voornamelijk zo goed mogelijk informeren over de verschillende aspecten van globalisering.»

Veto: *Wat gaan de sprekers zoal vertellen over deze problematiek?*

Van de Ven: «De eerste spreker, professor milieufilosofie van de KU Leuven Ulrich Melle, geeft een historische inleiding over globalisering. Daar is nu veel rond te doen maar het is eigenlijk geen nieuw verschijnsel. Hij zal ook de nadruk leggen op de ecologische invalshoek, omdat dit een onderbelicht thema is in die hele discussie over de globalisering.»

«De tweede avond schetst Dirk Barrez, VRT-journalist, de huidige controverse: wat er zoal mis is aan de globalisering, en waarom er zoveel heibel over wordt gemaakt. Hij zal heel concrete voorbeelden bespreken zoals de voor- en nadelen van globalisering en de vraag of alles wel democratisch verloopt.»

«De derde avond komen twee sprekers aan bod. Leida Rijnhout van VODO was aanwezig op de top in Johannesburg. Zij zal de grote lijnen schetsen waarmee internationale organisaties bezig zijn. David Dessers van Attac zal vertellen wat hun kritiek is, hoe zij georganiseerd zijn, wat ze willen en hoe men zich kan aansluiten.»

«De vierde avond komt Wendel Trio van Oxfam een aantal alternatieven op een rijtje zetten rond eerlijke handel, sociale economie en duurzame ontwikkeling. Er wordt ook gekeken of er in het concrete leven van mensen alternatieven mogelijk zijn.»

Veto: *Geloof je dat duurzame ontwikkeling een goed concept is om te strijden tegen het onrecht in de wereld?*

Van de Ven: «Duurzame ontwikkeling is zo langzamerhand een uitgehold begrip geworden. Iedereen beweert duurzaam bezig te zijn: alle autofabrikanten hebben duurzame auto's. Dat moet opnieuw gedefinieerd worden, we moeten opnieuw andere begrippen krijgen. Het is een problematisch begrip geworden.»

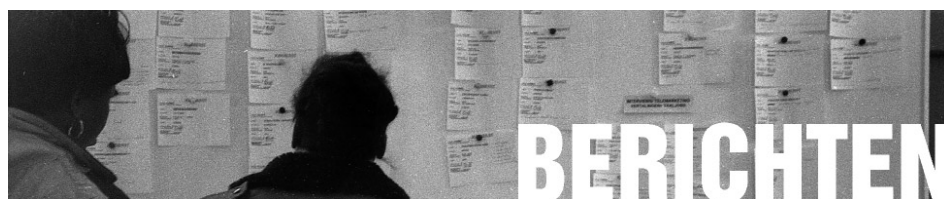
Veto: *Wat denkt u over de andersglobaliseringsbeweging en werkt de slogan “think global, act local”?*

Van de Ven: «Het is natuurlijk een heel bonte schakering van allerlei groepen en organisaties. Ik vind het zeer hoopvol dat er dingen bewegen. Ik denk wel dat de strategie voor een deel werkt: wanneer de burger concreet de mogelijkheid krijgt om iets te doen. Het is zeker niet de enige oplossing voor alle problemen die er zijn. Sommige problemen zullen inderdaad globaal aangepakt moeten worden, andere niet.»

Bernard Rommel

De lezingen lopen over 4 dinsdagavonden (vanaf 15 oktober) om 20u in UP, Jan Stasstraat 2 Leuven. Info en inschrijvingen Elcker-Ik: 016/350551 en www.masereelfonds.be

Sacharov

Sacharov (Studenten op Academische Huisvesting AdviesRaad en Overlegvergadering) komt regelmatig bijeen om de problemen waar residenties mee gekonfronteerd worden te bespreken en er oplossingen voor te zoeken. De afkorting duidt aan dat Sacharov geen beslissingsorgaan is, maar een adviesvergadering en overlegorgaan. Op de vergadering zitten de gangvertegenwoordigers van de verschillende residenties, residentieverantwoordelijken en medewerkers van Depo en Sociale Raad. Deze vergadering biedt de studenten de mogelijkheid om creatief om te gaan met het leven in residenties en een forum om ervaringen uit te wisselen.

Sociale Raad is initiatiefnemer van dit overleg en wil samen met Depo de studenten informeren en sensibiliseren door telkens een vormingsessie aan te bieden op deze vergadering.

Sacharov-data en vormingsthema's

Woensdag 16 10 2002: gangmanagement
 Woensdag 13 11 2002: Konfliktbemiddeling op kot
 Woensdag 19 02 2003: Good practices van wooncultuur
 Woensdag 26 03 2003: Wooncultuur en studentparticipatie: Hoe organiseren?
 Telkens om 19u in de 's-Meiersstraat 5
 Voor meer informatie: www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/sacharov.htm

Straffe adem gezocht!

Aan de vooravond van de tweede Internationale Conferentie over globalisering, die in Leuven wordt georganiseerd op 26 november 2002, wil de Koning Boudewijnstichting jongeren tussen 18 en 25 jaar de kans geven om ruchtbaarheid te geven aan hun ideeën en analyses. Hoe? Door een tekst te schrijven van twee tot vijf pagina's tegen 15 november, van gedachten te wisselen met premier Verhofstadt op de vooravond van de Conferentie en daar ook zelf aanwezig te zijn.

De teksten kunnen handelen over globalisering in het algemeen of over een specifiek aspect ervan: economie (banden tussen productie en consumptie, etische

handel), internationale relaties, de rol van de politieke machten, van de burgersamenleving en de multinationals, milieu enzovoort.

Een onafhankelijk leescomitee kiest uit de bijdragen de veertig meest pertinente teksten. De auteurs hiervan zullen op 25 november op de Koning Boudewijnstichting worden uitgenodigd om hun analyses via een workshop met elkaar te confronteren. Aansluitend krijgen ze de kans om hun visies met de eerste minister te bespreken. Tweehonderd deelnemers kunnen bovendien aanwezig zijn op de Internationale Conferentie op 26 november.
 Praktisch info en deelname: www.kbs-frb.be

SURF-studiereis

In de week van 14 tot 18 oktober bezoekt het Nederlandse SURF (<http://www.surf.nl>) de KU Leuven en de KH Leuven. De Stichting SURF is de Nederlandse samenwerkingsorganisatie van het hoger onderwijs en onderzoek op het gebied van netwerkdienstverlening en informatie- en communicatietechnologie (ICT).

Het bezoek biedt een unieke kans voor personeel en studenten om ervaringen en ideeën uit te wisselen over ICT in het onderwijslandschap in Vlaanderen en Nederland. Tijdens deze driedaagse zal regelmatig gelegenheid zijn tot discussie en debat die eventueel op termijn tot samenwerking zouden kunnen leiden.

In de voormiddag van 14 oktober is er een algemene sessie waarin de bezoekers zich voorstellen en de krijtlijnen van de interessepunten van het bezoek geschetst worden. Daarna zullen er sessies doorgaan omtrent specifieke thema's. Maandag 14 oktober van 13u30 tot 17u00: Beleid ivm ICT-voorzieningen

Dinsdag 15 oktober van 9u00 tot 12u00: Stimuleringsbeleid en evolutie van ICT voor het onderwijs — van 13u00 tot 16u30: Digitale Leeromgevingen en discussie rond ICT en Organisatie

Woe 16 oktober van 9u00 tot 12u00: ICT en ondersteunende processen in het onderwijs: campusmanagement, administratie.

Meer info: walter.roosels@duo.kuleuven.ac.be

GROTE OPKOMST VOOR LOKO KENNISMAKINGSKWIS

Vorige vrijdag konden de kersverse presidiumleden van alle Leuvense kringen op een informele manier met elkaar kennismaken. Loko-Kringraad organiseerde een multi-disciplinaire kwis die gewonnen werd door de tijdelijke joint-venture VRG-Ekonomika

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

Nu in een leuke en nieuwe winkel

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
 Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
 Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Nieuwe openingsuren

Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-I computers tussen 100 en 170 euro
- P-I computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kotnet, spelletjes enz zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recupc VZW Oude Diestsesteenweg 3
 (tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
 3010 Kessel Lo www.recupc.be
 tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupc.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29
Nummer 5
14 oktober 2002

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Hoofredacteur:
 Thomas Leys

Redaktiesekretaris:
 David Adriaen

Medewerkers:

David 'Armstrong' Adriaen, Katia 'Anquetil' Aerts, Kris 'Museum' Malefason, Laurens 'Kirsipuu' De Koster, Ben 'De Cauwer' Deboeck, Ruben 'De Vlaeminck' Dewaele, Bert 'Dierckxsens' De Poortere, Hannes 'Durand' Dedeurwaerder, Heleen 'Di Luca' Dom, Robbe 'Heras' Herreman, Xavier 'Konishev' Thomas 'Lemond' Leys, Ellen 'Pantani' Permentier, Caroline 'Sastre' Sabbe, Els 'Sörensen', Silvrants, Maarten 'Virenque' Van Craen, Jeroen 'Vainsteins' Van den Bossche, Tjil 'Vandenbroucke' Vereenoghe, Jeroen 'Van Petegem' Versteete

DTP:

David Adriaen, Thomas Leys, Tjil Vereenoghe

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:
 http://www.veto.be

e-mail:
 veto@veto.be

Publiciteit:
 Alfaset cvba - Leen Cuypers
 alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)
Oplage:
 9000 eksemplaren

ISSN-nummer:
 0773-5162

Abonnementen
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, Internet, stofzuigen, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Aktiviteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

UIT DE ARCHIEVEN

Erasmigranten

Twintig buitenlandse studenten hebben zich tot dusver aangemeld bij DIR in de Hallen: Nederlanders, Spanjaarden en twee Fransen. Zij krijgen hier geen gewone studentenkaart, maar een blauwe Erasmuskaart, compleet met afbeelding van Desiderius E. (...)

Soms wordt de vraag wel eens gesteld, waarom er zoveel minder studenten toekomen dan er van hieruit vertrokken zijn. Enerzijds is het eigenlijk nog te vroeg om die vraag te stellen. Velen zullen pas later op het jaar komen, of zijn er al maar hebben zich nog niet gemeld. Anderzijds is er de ongelijkheid tussen de EG-taalgebieden, die een beweging van kleine naar grote taalgebieden veroorzaakt. Die taalverschillen vormen een zeer fundamenteel probleem voor het hele Erasmusplan. (...)

Hoever kunnen we echter gaan met het verengelen van onze kursussen? Want dat men met het goedklinkende 'internationaliseren' alleen maar verengelen bedoelt, is duidelijk. Iedereen geeft toe dat er een grens moet zijn aan het opdringen van 'the Latin of the twentieth century', maar volgens onze rector is de grens nog lang niet bereikt. (...)

De Erasmus-uitwisseling geeft ons een aanleiding om het probleem van de huisvesting van vreemde studenten aan de orde te stellen. Er zijn elk jaar zo'n 1400 vreemde studenten in Leuven, waarvan de KU Leuven er zelf 300 kan huisvesten. Dat zijn dan bij voorkeur Afrikanen en Aziaten want die maken bij de meeste kotbazen geen kans. Bursalen hebben voorrang, want er is gewoon te weinig huisvesting voor de talloze buitenlanders die naar hier gehaald worden.

Uit: Veto, jg. 15, nr. 4, 17 oktober 1988.

FOKKE & SUKKE GAAN HET NOG HEEL ZWAAR KRIJGEN

www.foksuk.nl

Greenpeace

www.greenpeace.be

(advertentie)

**Veto te snel uitgelezen?
 Diskussieer verder op onze eigen nieuwsgroep:
 kotnet.veto**

MAANDAG 14 OKTOBER

20.00 u **FILM** Promises, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 22.30 u **FILM** Mujeres Al Borde De Un Ataque De Nervios, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

DINSDAG 15 OKTOBER

20.00 u **FILM** Medea, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 20.30 u **DANS** Attention & Miura Verona, in Stuk Soetezaal, toeg. 9.5/6.5.
 22.30 u **FILM** Ghost World, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

WOENSDAG 16 OKTOBER

20.00 u **FILM** La Cienaga, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 20.30 u **DANS** Attention & Miura Verona, in Stuk Soetezaal, toeg. 9.5/6.5.
 22.30 u **FILM** Carne Tremula, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

DONDERDAG 17 OKTOBER

20.00 u **FILM** Carne Tremula, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 22.30 u **FILM** La Cienaga, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

VRIJDAG 18 OKTOBER

20.00 u **FILM** La Cienaga, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

ZATERDAG 19 OKTOBER

20.00 u **FILM** Jiyan, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 22.00 u **KONSERT** Scapes! Kurt Overbergh (AB), in Stukcafé, toeg. gratis.
 22.30 u **FILM** La Cienaga, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

ZONDAG 20 OKTOBER

20.00 u **FILM** BC: Film Ist, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 22.00 u **KONSERT** Jazz op Zondag, in Stukcafé, toeg. gratis.
 22.30 u **FILM** Edipo Re, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

MAANDAG 21 OKTOBER

20.00 u **FILM** Carne Tremula, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
 22.30 u **FILM** Jiyan, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

ALFA

• 14/10 Thema-avond (fak Letteren).

APOLLOON

• 21/10 Doop vaste medewerkers + praesidium .

EKONOMIKA

• 15/10 1e kan fuif.

HISTORIA

• 14/10 Cocktailavond (fak Letteren). • 16/10 Fuif. • 16/10 Film 'Sleepy Hollow' (MSI).

MECENAS

• 15/10 Peter- en Meteravond.

PSYCHOLOGIE

• 15/10 Optreden Bennis & His Rockets (Pavlov). • 16/10 Provinciezuip (Pavlov).

ROMANIA

• 15/10 1e licentie avond. • 15/10 Film. • 17/10 Namiddagtap.

SPORTRAAD

• 16/10 Marathon.

VRG

• 14/10 Peter- en Meteravond Erasmus. • 15/10 Peter- en meteravond 1ste kan.

VTK

• 14/10 DJ-contest (D'n'B - Club) in de Fakbar. • 15/10 DJ-contest (techno) in de fakbar. • 16/10 Tapcursus.

Vernieuwend

Verbijsterend

Veelzijdig

Verlossend

Vloeibaar

Vrij-zinnig

Vettig

Verkoelend

Verkeerd

Vermakelijk

Veelbelovend

Verantwoordelijk

Veto geeft kleur aan Leuven

Missie

Harvard aan de Dijle? Alma op de fles? Panamarenko in het STUK? Veto geeft een antwoord op de vragen van de Leuvense student. Dat doen we op onze eigen kritische manier, zonder veel omwegen of taboes. Met eigen reportages en indringende interviews belicht Veto de aktualiteit in Leuven en ver daarbuiten. Daarenboven wil Veto een forum bieden voor interessante opiniestukken en lezersbrieven. Pas zo kunnen we weten wat er echt leeft in Leuven.

Werking

Veto draait op de kracht van vrijwilligers. Via een open redactievergadering worden de onderwerpen bepaald uit het rijke gamma van activiteiten. Hierbij wordt zeker het ludieke aspect van het studentenleven niet vergeten. Tijdens de week gaan onze medewerkers op pad en schrijven en fotograferen zij erop los. In het weekend legt de eindredactie de laatste hand aan de lay-out. Maandagavond ligt de nieuwe editie al in de verdeelbakken van de Alma, de fakbars en de fakulteit.

Meewerken

Ook jij kunt meewerken aan Veto: als tekstschrijver, fotograaf en/of lay-outer. Gebrek aan ervaring is absoluut geen bezwaar. Wij leren je de kneepjes van het vak. Geïnteresseerd? Spring eens — volledig vrijblijvend — binnen in ons redaktielokaal in de 's-Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat). Ook met boeiende ideeën kun je bij ons terecht. Ons bereiken doe je via veto@veto.be of telefonisch op 016/22.44.38. Tot binnenkort!

kwaliteitsvol studentenweekblad sinds 1974